

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne 2017

o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OPATŘENÍ KE SNÍŽENÍ NÁKLADŮ NA ZAVÁDĚNÍ VYSOKORYCHLOSTNÍCH SÍTÍ ELEKTRONICKÝCH KOMUNIKACÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje pravidla zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.

CELEX: 32014L0061

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) fyzickou infrastrukturou prvek sítě²⁾, který je určen k umístění jiných prvků sítě, aniž by se sám stal aktivním prvkem sítě; jedná se zejména o potrubí, stožáry, kabelovody, kolektory,

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.

²⁾ Například zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 266/1994 Sb.,

inspekční komory, vstupní šachty, rozvodné skříně, budovy nebo vstupy do budov, anténní nosiče, věže a podpůrné konstrukce; fyzickou infrastrukturou nejsou kabely, včetně nenasvícených optických vláken, a vodovody sloužící k rozvodu pitné vody³⁾,

b) fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy fyzická infrastruktura vhodná k umístění kabelových nebo bezdrátových přístupových sítí uvnitř budovy, pokud jsou tyto přístupové sítě způsobilé poskytovat služby elektronických komunikací a propojovat přístupový bod budovy s koncovým bodem sítě v prostorách koncového uživatele,

c) povinnou osobou

1. provozovatel veřejné komunikační sítě,

2. provozovatel fyzické infrastruktury určené pro poskytování služeb přepravy, přenosu nebo distribuce plynu nebo elektřiny včetně veřejného osvětlení, rozvodu teplené energie, rozvodu vody včetně odstraňování nebo čištění odpadních a kanalizačních vod a odvodňovacích systémů,

3. provozovatel fyzické infrastruktury určené k poskytování dopravních služeb včetně železnic, silnic, přístavů a letišť,

4. investor pro účely poskytování údajů o stavebních pracích a pro účely koordinace stavebních prací financovaných z veřejných prostředků,

5. vlastník fyzické infrastruktury uvedené v bodech 1 až 4 nebo osoba oprávněná z jiných práv k této fyzické infrastruktuře, není-li provozovatel této fyzické infrastruktury jejím vlastníkem a nemá k ní taková práva, která by mu umožňovala plnit povinnosti povinné osoby podle tohoto zákona; povinnou osobou nejsou Ministerstvo obrany, Ministerstvo vnitra a bezpečnostní sbory,

d) oprávněnou osobou provozovatel veřejné komunikační sítě a povinný orgán,

e) vysokorychlostní sítě elektronických komunikací sítí elektronických komunikací, která umožňuje poskytovat služby připojení o rychlosti nejméně 30 Mb/s,

o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 2 odst. 1 zákona č. 274/2001 Sb.

f) přístupovým bodem budovy fyzický bod, jehož prostřednictvím je více operátorům současně umožněno připojení k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy připravené pro připojení o rychlosti nejméně 30 Mb/s,

g) povolením rozhodnutí, opatření nebo jiný úkon vyžadovaný stavebním zákonem,

h) povinným orgánem orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku nebo právnická osoba, na kterou je

1. založena za zvláštním účelem spočívajícím v uspokojování potřeb obecného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a

2. financována zcela nebo převážně státem, územním samosprávným celkem nebo veřejnoprávní korporací, podléhající řídicímu dohledu těchto subjektů anebo je v jejich správním, řídicím nebo dozorčím orgánu více než polovina členů jmenována státem, územním samosprávným celkem nebo veřejnoprávní korporací,

i) přípojkou elektronických komunikací část sítě elektronických komunikací, která umožňuje připojení koncového bodu sítě k rozhraní veřejné komunikační sítě,

j) významnou renovací budovy změny dokončené budovy, u kterých by předpokládané náklady přesáhly 50 % investičních nákladů na novou srovnatelnou budovu.

CELEX: 32014L0061

§ 3

Jednotné informační místo

(1) Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) je jednotným informačním místem.

(2) Úřad shromažďuje, eviduje, zpracovává, uchovává, zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup a poskytuje údaje podle tohoto zákona.

(3) Úřad dále zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup

a) údaje týkající se podmínek a postupů podle stavebního zákona a údaje nezbytné pro účely zavádění prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací,

b) pravomocná rozhodnutí podle tohoto zákona,

c) vzory smluv jím vytvořené podle § 4, 8 a 10,

d) odkazy na informace povinných osob související s plněním jejich povinností podle tohoto zákona, které povinná osoba Úřadu sdělí.

(4) Úřad návrhy vzorů smluv podle odstavce 3 písm. c) konzultuje zejména s oprávněnými a povinnými osobami; § 130 zákona o elektronických komunikacích se použije přiměřeně.

CELEX: 32014L0061

Přístup k fyzické infrastruktuře

§ 4

(1) Povinná osoba umožní přístup k fyzické infrastruktuře pro účely zavedení vysokorychlostní sítě elektronických komunikací oprávněné osobě na základě její žádosti a na její náklady, a to za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek včetně ceny, nejsou-li dány důvody pro odmítnutí žádosti podle § 5.

(2) Žádost o přístup k fyzické infrastruktuře musí být písemná. Přílohou žádosti musí být návrh na uzavření smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře, který vymezí fyzickou infrastrukturu, ke které oprávněná osoba žádá přístup, podmínky požadovaného přístupu, cenu za přístup k fyzické infrastruktuře, práva a povinnosti povinné osoby a oprávněné osoby týkající se trvalého umístění prvku vysokorychlostní sítě elektronických komunikací ve fyzické infrastruktuře a dále návrh projektu zavedení vysokorychlostní sítě elektronických komunikací a časový průběh jeho provedení.

(3) Oprávněná osoba pro podání žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře využije vzor smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře, který zveřejnil způsobem umožňujícím dálkový přístup Úřad nebo povinná osoba.

(4) K právnímu jednání, jehož cílem je bránit povinné osobě ve splnění povinnosti podle odstavce 1, se nepřihlíží.

CELEX: 32014L0061

§ 5

(1) Povinná osoba odmítne žádost o přístup k fyzické infrastruktuře z důvodu
a) možného narušení bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti, veřejného zdraví nebo jiných veřejných zájmů chráněných jinými právními předpisy, nebo

b) možného narušení bezpečnosti, mechanické odolnosti a stability nebo integrity sítě nebo její části, a to zejména kritické infrastruktury⁴⁾.

(2) Povinná osoba může žádost o přístup k fyzické infrastruktuře odmítnout z důvodu

a) technické nevhodnosti fyzické infrastruktury pro zavedení prvku vysokorychlostní sítě elektronických komunikací,

b) právní překážky dostupnosti fyzické infrastruktury k zavedení prvku vysokorychlostních sítí elektronických komunikací,

c) nedostupnosti prostoru fyzické infrastruktury k umístění prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, včetně budoucích potřeb povinné osoby,

d) rizika závažného vzájemného rušení plánované služby elektronických komunikací s poskytováním jiných služeb prostřednictvím stejné fyzické infrastruktury,

e) dostupnosti jiných možností přístupu k fyzické infrastruktuře za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek vhodných k zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, například prostřednictvím velkoobchodní nabídky služeb povinné osoby, nebo

f) zjevné nepřiměřenosti požadavku oprávněné osoby na přístup k fyzické infrastruktuře.

(3) Povinná osoba může žádost o přístup k fyzické infrastruktuře odmítnout rovněž z důvodu, že žádost o přístup k fyzické infrastruktuře neobsahuje náležitosti podle § 4 odst. 2.

(4) Odmítla-li povinná osoba žádost o přístup k fyzické infrastruktuře, sdělí tuto skutečnost písemně s odůvodněním oprávněné osobě do 2 měsíců ode dne, kdy jí byla žádost doručena.

(5) Byla-li žádost o přístup odmítnuta nebo nebyla-li do 2 měsíců ode dne doručení žádosti povinné osobě uzavřena smlouva o přístupu k fyzické infrastruktuře, má oprávněná osoba nebo povinná osoba právo předložit věc k rozhodnutí Úřadu.

CELEX: 32014L0061

⁴⁾ § 2 písm. g) zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Poskytování údajů o fyzické infrastruktuře

§ 6

(1) Oprávněná osoba má právo na poskytnutí souboru minimálních údajů o fyzické infrastruktuře povinných osob (dále jen „soubor minimálních údajů“) v rozsahu plánovaného projektu zavedení prvku vysokorychlostní sítě elektronických komunikací. Soubor minimálních údajů zahrnuje

a) základní technické parametry a určení druhu fyzické infrastruktury,

b) geometrické, výškové a polohové určení fyzické infrastruktury; grafická část se poskytne ve vektorové formě v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální,

c) údaje o současném využití fyzické infrastruktury,

d) identifikaci povinné osoby a její kontaktní údaje.

(2) Žádost o poskytnutí souboru minimálních údajů v rozsahu svého plánovaného projektu podává oprávněná osoba písemně u Úřadu, který jí tyto údaje poskytne do 1 měsíce ode dne doručení její žádosti. V žádosti oprávněná osoba odůvodní oprávněnost rozsahu požadovaných údajů pro jí plánovaný projekt na zavedení vysokorychlostní sítě elektronických komunikací. Nemá-li Úřad požadovaný soubor minimálních údajů, poskytne tyto údaje do jednoho měsíce ode dne jejich poskytnutí povinným orgánem.

(3) Úřad soubor minimálních údajů oprávněné osobě neposkytne, jsou-li dány důvody podle § 5 odst. 1 nebo § 7 odst. 2 písm. c).

(4) Nemá-li Úřad požadovaný soubor minimálních údajů, požádá o jejich poskytnutí povinný orgán, který by v důsledku plnění svých úkolů mohl být držitelem souboru minimálních údajů nebo jeho části. Povinný orgán, který má požadovaný soubor minimálních údajů nebo jeho část v elektronické podobě, jej poskytne Úřadu do 2 měsíců ode dne doručení jeho žádosti. Není-li povinný orgán původcem souboru minimálních údajů, může jej Úřadu poskytnout ve formátu a v rozsahu, ve kterém je přijal, přičemž za správnost a úplnost odpovídá jejich poskytovatel. Současně tuto skutečnost povinný orgán sdělí Úřadu. Úřad poskytne požadovaný soubor minimálních údajů oprávněné osobě do 1 měsíce ode dne jejich poskytnutí povinným orgánem; pro neposkytnutí údajů Úřadem se použije odstavec 3 obdobně.

(5) Nemá-li Úřad požadovaný soubor minimálních údajů a ani povinný orgán mu soubor minimálních údajů na jeho žádost neposkytl podle odstavce 4, vyrozumí o této skutečnosti oprávněnou osobu.

(6) Oprávněná osoba může po vyrozumění Úřadem podle odstavce 5 požádat o poskytnutí souboru minimálních údajů povinnou osobu.

CELEX: 32014L0061

§ 7

(1) Povinná osoba odmítne žádost oprávněné osoby o poskytnutí souboru minimálních údajů z důvodu podle § 5 odst. 1 nebo, je-li to nutné pro zachování jejího obchodního tajemství.

(2) Povinná osoba může žádost oprávněné osoby o poskytnutí souboru minimálních údajů odmítnout, pokud

a) požadovaný soubor minimálních údajů zveřejnila způsobem umožňujícím dálkový přístup; v takovém případě sdělí oprávněné osobě údaje umožňující přístup ke zveřejněným údajům,

b) požadovaný soubor minimálních údajů poskytla Úřadu nebo povinnému orgánu v rámci výkonu jeho působnosti, nebo

c) oprávněná osoba nedoložila ani na výzvu oprávněnost rozsahu požadovaných údajů pro svůj plánovaný projekt zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.

(3) Odmítla-li povinná osoba žádost o poskytnutí souboru minimálních údajů, sdělí tuto skutečnost písemně s odůvodněním oprávněné osobě a Úřadu.

(4) Byla-li žádost odmítnuta nebo neposkytla-li povinná osoba do 2 měsíců ode dne, kdy jí byla žádost doručena, oprávněné osobě soubor minimálních údajů, má oprávněná osoba právo předložit věc k rozhodnutí Úřadu.

(5) Úřad rozhodne o povinnosti poskytnout údaje nebo rozhodne o odmítnutí poskytnutí údajů.

CELEX: 32014L0061

Průzkum na místě

§ 8

(1) Povinná osoba umožní průzkum své fyzické infrastruktury na místě oprávněné osobě na základě její odůvodněné žádosti a na její náklady, a to za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek, nejsou-li dány důvody pro odmítnutí žádosti. Oprávněná osoba je povinna poskytnout povinné osobě náhradu za nucené omezení vlastnického práva v míře odpovídající rozsahu, v němž byla povinná osoba průzkumem své fyzické infrastruktury dotčena.

(2) Žádost o průzkum na místě musí být písemná. Přílohou žádosti musí být návrh na uzavření smlouvy o průzkumu fyzické infrastruktury na místě, který vymezí fyzickou infrastrukturu, o jejíž průzkum na místě se žádá, a stanoví způsob, termín a cenu provedení průzkumu na místě.

(3) Oprávněná osoba pro podání žádosti o průzkum na místě využije vzor smlouvy o průzkumu fyzické infrastruktury na místě, který zveřejnil způsobem umožňujícím dálkový přístup Úřad nebo povinná osoba.

(4) Povinná osoba informuje v odpovědi na žádost podle odstavce 1 oprávněnou osobu o možném využití dotčené fyzické infrastruktury, která má být předmětem průzkumu, oprávněnou osobou.

CELEX: 32014L0061

§ 9

(1) Povinná osoba odmítne žádost o průzkum na místě z důvodů uvedených v § 5 odst. 1 nebo může odmítnout žádost z důvodů uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) až e) anebo neobsahuje-li žádost náležitosti podle § 8 odst. 2.

(2) Odmítla-li povinná osoba žádost o průzkum na místě, sdělí tuto skutečnost písemně s odůvodněním oprávněné osobě do 1 měsíce ode dne, kdy jí byla žádost doručena. Povinnost poskytnout informace o možném využití dotčené fyzické infrastruktury podle § 8 odst. 4 není odmítnutím žádosti o průzkum fyzické infrastruktury na místě dotčena.

(3) Byla-li žádost odmítnuta nebo nebyla-li do 1 měsíce ode dne doručení žádosti povinné osobě uzavřena smlouva o průzkumu fyzické infrastruktury na místě, má oprávněná osoba právo předložit věc k rozhodnutí Úřadu.

CELEX: 32014L0061

§ 10

Koordinace stavebních prací

(1) Povinná osoba umožní u stavebních prací zcela nebo zčásti financovaných z veřejných prostředků oprávněné osobě koordinaci stavebních prací za účelem zavedení vysokorychlostní sítě elektronických komunikací, a to na základě její odůvodněné žádosti a za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek, obsahuje-li žádost náležitosti podle odstavce 2 a nejsou-li dány důvody pro odmítnutí žádosti podle odstavce 4.

(2) Žádost o koordinaci stavebních prací musí být písemná. Přílohou žádosti musí být návrh na uzavření smlouvy o koordinaci stavebních prací, který vymezí fyzickou infrastrukturu, podmínky projektu na zavedení vysokorychlostní sítě elektronických komunikací, pro který oprávněná osoba žádá o koordinaci stavebních prací, časový průběh jeho provedení, údaje o zhotoviteli stavby, je-li znám, prvky dotčené stávající nebo plánované sítě elektronických komunikací a rozdělení nákladů vyplývající z koordinace stavebních prací mezi oprávněnou osobu a povinnou osobou.

(3) Oprávněná osoba využije vzor smlouvy o koordinaci stavebních prací, který zveřejnil Úřad nebo povinná osoba způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Žádosti o koordinaci stavebních prací povinná osoba vyhoví, pokud

a) koordinace stavebních prací nevyžaduje dodatečné náklady pro původně plánované stavební práce, které by nesla povinná osoba, zejména z důvodu dalšího prodlení,

b) jí to nebrání v kontrole nad stavebními pracemi,

c) žádost o koordinaci stavebních prací oprávněná osoba podala nejpozději 1 měsíc před podáním žádosti o povolení a

d) není ohrožena bezpečnost a integrita sítí, bezpečnost státu, veřejná bezpečnost, veřejné zdraví nebo zachování jejího obchodního tajemství.

(5) Odmítla-li povinná osoba žádost o koordinaci stavebních prací, sdělí tuto skutečnost písemně s odůvodněním oprávněné osobě a Úřadu.

(6) Byla-li žádost odmítnuta nebo nebyla-li do 1 měsíce ode dne doručení žádosti povinné osobě uzavřena smlouva o koordinaci stavebních prací, má oprávněná osoba nebo povinná osoba právo předložit věc k rozhodnutí Úřadu.

CELEX: 32014L0061

Poskytování údajů o stavebních pracích

§ 11

(1) Povinná osoba poskytne za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek oprávněné osobě na základě její odůvodněné písemné žádosti údaje o stavebních pracích financovaných z veřejných prostředků, a to v rozsahu:

a) umístění a druh stavebních prací v oblasti vymezené katastrálním územím,

b) prvky stávající nebo plánované fyzické infrastruktury dotčené stavebními pracemi,

c) předpokládaný termín zahájení stavebních prací a doba jejich trvání a

d) kontaktní údaje povinné osoby.

(2) Údaje o plánovaných nebo prováděných stavebních pracích financovaných z veřejných prostředků a týkajících se fyzické infrastruktury, pro které bylo uděleno povolení, ohledně kterých řízení o povolení probíhá nebo se v následujících 6 měsících předpokládá, poskytne povinná osoba oprávněné osobě do 2 týdnů ode dne doručení žádosti a zároveň poskytne tyto údaje Úřadu.

CELEX: 32014L0061

§ 12

(1) Povinná osoba žádost o údaje o stavebních pracích odmítne, je-li to nutné v zájmu bezpečnosti a integrity sítí, bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti, veřejného zdraví nebo zachování jejího obchodního tajemství.

(2) Povinná osoba může žádost o údaje o stavebních pracích odmítnout, pokud požadované údaje

a) zveřejnila způsobem umožňujícím dálkový přístup; v takovém případě sdělí oprávněné osobě přístup ke zveřejněnému údaji, nebo

b) poskytla Úřadu nebo povinnému orgánu v rámci výkonu jeho působnosti.

(3) Odmítla-li povinná osoba žádost o poskytnutí údajů o stavebních pracích, sdělí tuto skutečnost písemně s odůvodněním oprávněné osobě a Úřadu do 2 týdnů ode dne, kdy jí byla žádost doručena.

(4) Byla-li žádost odmítnuta nebo neposkytla-li povinná osoba do 2 týdnů ode dne, kdy jí byla žádost doručena, oprávněné osobě údaje o stavebních pracích, má oprávněná osoba právo předložit věc k rozhodnutí Úřadu.

CELEX: 32014L0061

Fyzická infrastruktura uvnitř budovy

§ 13

(1) Oprávněná osoba má právo ukončit svou vysokorychlostní síť elektronických komunikací v prostorách koncového uživatele, pokud infrastruktura uvnitř budovy umožňující připojení o rychlosti nejméně 30 Mb/s neexistuje a pokud s tím koncový uživatel souhlasí.

(2) Pokud je při zavádění nové vysokorychlostní sítě elektronických komunikací uvnitř budovy technicky nemožné nebo ekonomicky neefektivní vybudování nové fyzické infrastruktury uvnitř budovy, má oprávněná osoba právo na přístup ke kterékoli stávající fyzické infrastruktuře uvnitř budovy nebo k přístupovému bodu budovy.

CELEX: 32014L0061

§ 14

(1) Povinná osoba umožní přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy nebo k přístupovému bodu budovy pro účely zavedení vysokorychlostní sítě elektronických komunikací oprávněné osobě na základě její odůvodněné žádosti, a to za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek včetně ceny za použití stávající fyzické infrastruktury uvnitř budovy nebo přístupového bodu budovy, nejsou-li dány důvody pro odmítnutí žádosti podle § 5 odst. 1 nebo § 5 odst. 2 písm. a) až e), anebo neobsahuje-li žádost náležitosti podle odstavce 2.

(2) Žádost o přístup musí být písemná. Přílohou žádosti musí být návrh na uzavření smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, která vymezí fyzickou infrastrukturu uvnitř budovy, o přístup ke které oprávněná osoba žádá, podmínky požadovaného přístupu, cenu za přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, práva a povinnosti povinné osoby a oprávněné osoby týkající se trvalého umístění prvku vysokorychlostní sítě elektronických komunikací ve fyzické infrastruktuře uvnitř budovy a dále návrh projektu a časový průběh jeho provedení.

(3) Byla-li žádost odmítnuta nebo nebyla-li do 2 měsíců ode dne doručení žádosti povinné osobě uzavřena smlouva o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, má oprávněná osoba nebo povinná osoba právo předložit věc k rozhodnutí Úřadu.

(4) K právnímu jednání, jehož cílem je bránit povinné osobě ve splnění povinnosti podle odstavce 1, se nepřihlíží.

CELEX: 32014L0061

§ 15

(1) Budovy určené pro bydlení, obchod nebo budovy občanského vybavení musí být vybaveny fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro zavedení vysokorychlostní sítě elektronických komunikací až do koncového bodu sítě v prostorách koncového uživatele a musí být vybaveny přístupovým bodem budovy.

(2) Požadavek na vybavení budovy fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy podle odstavce 1 platí obdobně pro významné renovace budovy a pro víceúčelové budovy, u kterých je více než polovina jejich podlahové plochy užívána k účelům uvedeným v odstavci 1.

(3) Požadavek na vybavení fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy podle odstavce 1 neplatí pro

a) nemovité kulturní památky a budovy umístěné v památkové rezervaci, památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny⁵⁾, u kterých mohou být splněním takového požadavku dotčeny zájmy státní památkové péče na jejich ochraně,

b) budovy pro bydlení s méně než dvěma byty a

c) budovy důležité pro obranu nebo bezpečnost státu⁶⁾.

CELEX: 32014L0061

Ochrana údajů před zneužitím

§ 16

Oprávněná osoba je povinna zajistit ochranu údajů získaných v souvislosti s postupy podle tohoto zákona nebo ke kterým získala přístup na základě tohoto zákona, před jejich zneužitím nebo neoprávněným použitím, pokud tyto údaje nebyly zveřejněné.

CELEX: 32014L0061

Rozhodování Úřadu

§ 17

(1) Návrh na rozhodnutí podle tohoto zákona musí být podán Úřadu nejpozději do 1 měsíce ode dne, kdy nastala skutečnost zakládající oprávnění podat návrh na rozhodnutí.

(2) Součástí návrhu na rozhodnutí sporu o uzavření smlouvy musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí.

⁵⁾ Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ § 16 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

(3) Je-li předmětem sporu cena, Úřad v rámci rozhodnutí sporu stanoví tuto cenu tak, aby cena zahrnovala náhradu ekonomicky oprávněných nákladů povinné osoby, a při jejím stanovení zohlední dopad navrhovaného zásahu na obchodní plán povinné osoby včetně jí provedených investic do fyzické infrastruktury využívané k poskytování vysokorychlostních služeb elektronických komunikací.

(4) Úřad projedná věc bez zbytečného odkladu a rozhodne o povinnosti uzavřít smlouvu, nebo poskytnout údaje anebo návrh na rozhodnutí sporu zamítne. Pokud nelze věc projednat bez zbytečného odkladu, rozhodne Úřad

a) o sporu o přístup k fyzické infrastruktuře do 4 měsíců,

b) o sporu o průzkum na místě, o sporu o koordinaci stavebních prací, o sporu o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy a o stanovení povinnosti poskytnout soubor minimálních údajů a údaje o stavebních pracích do 2 měsíců.

(5) Úřad si může vyžádat pro účely rozhodování podle tohoto zákona stanovisko od správního orgánu, jehož působnosti se předmět sporu týká. Správní orgán v takovém případě vydá stanovisko do 30 dnů; lhůta pro rozhodnutí Úřadu po tuto dobu neběží.

CELEX: 32014L0061

§ 18

Proti rozhodnutí Úřadu o sporu není přípustný rozklad, přezkumné řízení ani obnova řízení.

Přestupky

§ 19

(1) Povinná osoba se dopustí přestupku tím, že neinformuje oprávněnou osobu o důvodech odmítnutí žádosti podle § 5 odst. 4, § 7 odst. 3, § 9 odst. 2, § 10 odst. 5 nebo § 12 odst. 3.

(2) Oprávněná osoba se dopustí přestupku tím, že nezajistí ochranu údajů podle § 16.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 a 2 lze uložit pokutu do 200 000 Kč.

CELEX: 32014L0061

§ 20

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává Úřad.

(2) Sazba pokuty za přešupek podle tohoto zákona se zvyšuje na dvojnásobek, jestliže je spáchán opakovaně. Přešupek je spáchán opakovaně, pokud ode dne, kdy rozhodnutí o obdobném přešupku nabylo právní moci, neuplynuly 2 roky.

§ 21

Donucovací pokuty

(1) Úřad vymáhá ukládáním donucovacích pokut splnění povinností uložených rozhodnutím Úřadu podle tohoto zákona.

(2) Výše jednotlivé donucovací pokuty ukládané

a) fyzické osobě nesmí přesáhnout 100 000 Kč,

b) právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě nesmí přesáhnout 1 000 000 Kč.

§ 22

Přechodná ustanovení

(1) Brání-li povinné osobě plnit v budoucnu povinnost podle § 4 odst. 1 stávající smluvní povinnost vzniklá přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vyzve povinná osoba druhou smluvní stranu bez zbytečného odkladu po nabytí účinnosti tohoto zákona k obnovení jednání o smlouvě za účelem zrušení této smluvní povinnosti. Nedohodnou-li se strany v přiměřené lhůtě, rozhodne na návrh kterékoli z nich soud, že smluvní povinnost ruší ke dni a za podmínek určených v rozhodnutí. Návrhem stran není soud vázán.

(2) Povinnosti stanovené v § 15 odst. 1 se nevztahují na budovy a významné renovace budovy, pro které byla žádost o povolení podána přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

CELEX: 32014L0061

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o elektronických komunikacích

§ 23

Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění zákona č. 290/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 304/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 247/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 94/2011 Sb., zákona č. 137/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 468/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 273/2012 Sb., zákona č. 214/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 181/2014 Sb., zákona č. 234/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 258/2014 Sb., zákona č. 318/2015 Sb., zákona č. 378/2015 Sb., zákona č. 222/2016 Sb. a zákona č. .../2016 Sb., se mění takto:

1. V § 8 odst. 3 se na konci písmene c) čárka nahrazuje tečkou a písmena d) a e) se zrušují.
2. V § 8 odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 67 zní:

„(4) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje osoba, která nebyla pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin související s vykonáváním komunikačních činností podle § 7 nebo se na ni hledí jako by nebyla odsouzena⁶⁷⁾.“

⁶⁷⁾ § 105 a 106 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.“

3. V § 8 odst. 6 se věty čtvrtá a pátá nahrazují větami „Fyzická osoba, která není státním občanem České republiky a nemá na území České republiky povolen trvalý pobyt, dokládá bezúhonnost výpisem z evidence obdobné Rejstříku trestů vydaným státem, jehož je fyzická osoba občanem, nebo státem posledního pobytu. Právnícká osoba, která má sídlo mimo území České republiky, dokládá bezúhonnost výpisem z evidence obdobné Rejstříku trestů vydaným státem, v němž má sídlo, pokud tento stát takovéto doklady vydává. Fyzická osoba, která je nebo byla státním občanem jiného členského státu Evropské unie nebo má nebo měla adresu bydliště v jiném členském státě Evropské unie, může místo výpisu z evidence obdobné

Rejstříku trestů doložit bezúhonnost výpisem z Rejstříku trestů s přílohou obsahující informace, které jsou zapsané v evidenci trestů jiného členského státu Evropské unie⁵³⁾.“.

4. V § 104 odstavec 3 zní:

„(3) Pro zajištění výkonu oprávnění uvedených v odstavcích 1 a 2 uzavře podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť s vlastníkem dotčené nemovitosti písemnou smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení služebnosti k části dotčené nemovitosti za jednorázovou náhradu a po ukončení výstavby a zaměření polohy vedení smlouvu o zřízení služebnosti ke skutečně dotčené části nemovitosti. Na návrh podnikatele zajišťujícího veřejnou komunikační síť je možno k zajištění výkonu oprávnění uvedených v odstavcích 1 a 2 s vlastníkem dotčené nemovitosti uzavřít i jinou písemnou smlouvu. K výkonu oprávnění podle odstavce 2 písm. a) postačuje k umístění vnitřních komunikačních vedení a komunikačních zařízení písemný souhlas vlastníka nemovitosti. Maximální výše jednorázové náhrady za zřízení služebnosti se stanoví podle zákona upravujícího oceňování majetku.“.

5. V § 104 odst. 4 se slova „věcného břemene“ nahrazují slovem „služebnosti“.

6. V § 104 odst. 11 se slova „z věcných břemen“ nahrazují slovy „ze služebností“.

7. V § 108 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno cc), které zní:

„cc) zpřístupňuje informace o udělených právech k využívání rádiových kmitočtů a o využívání rádiového spektra.“.

8. V § 118 odst. 12 se na konci písmene n) slovo „nebo“ zrušuje.

9. V § 118 se na konci odstavce 12 tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno p), které včetně poznámky pod čarou č. 69 zní:

„p) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím společná pravidla pro zajištění rovného a nediskriminačního nakládání s provozem při poskytování služeb přístupu k internetu a zajištění souvisejících práv koncových uživatelů⁶⁹⁾

1. nezajistí přístup k otevřenému internetu, nebo

2. nezajistí, aby smlouva, která zahrnuje služby přístupu k internetu, obsahovala požadované údaje,

3. nezavede transparentní, jednoduché a účinné postupy pro vyřizování stížností koncových uživatelů.

⁶⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2015/2120, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii.“

10. V § 118 odst. 14 písm. m) se slova „veřejně dostupné telefonní služby“ nahrazují slovy „veřejně dostupné služby elektronických komunikací“.

11. V § 118 odst. 14 písmeno ad) s textem „v rozporu s § 89 odst. 4 neposkytne údaje, nebo je poskytne opožděně“ se označuje jako písmeno ae).

12. V § 118 odst. 22 písm. a) se slova „odstavce 14 písm. ad)“ nahrazují slovy „odstavce 14 písm. ae)“.

13. V § 118 odst. 22 písm. b) se slova „odstavce 12 písm. f) až o)“ nahrazují slovy „odstavce 12 písm. f) až p)“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 24

Příloha k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb.,

zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 249/2011 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 262/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 344/2011 Sb., zákona č. 349/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 472/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 172/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 225/2012 Sb., zákona č. 274/2012 Sb., zákona č. 350/2012 Sb., zákona č. 359/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 496/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 50/2013 Sb., zákona č. 69/2013 Sb., zákona č. 102/2013 Sb., zákona č. 170/2013 Sb., zákona č. 185/2013 Sb., zákona č. 186/2013 Sb., zákona č. 232/2013 Sb., zákona č. 239/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 257/2013 Sb., zákona č. 273/2013 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 281/2013 Sb., zákona č. 306/2013 Sb., zákona č. 313/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 127/2014 Sb., zákona č. 187/2014 Sb., zákona č. 249/2014 Sb., zákona č. 257/2014 Sb., zákona č. 259/2014 Sb., zákona č. 264/2014 Sb., zákona č. 268/2014 Sb., zákona č. 331/2014 Sb., zákona č. 81/2015 Sb., zákona č. 103/2015 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 206/2015 Sb., zákona č. 224/2015 Sb., zákona č. 268/2015 Sb., zákona č. 314/2015 Sb., zákona č. 318/2015 Sb., zákona č. 113/2016 Sb., zákona č. 126/2016 Sb., zákona č. 137/2016 Sb., zákona č. 148/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 229/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb. zákona č. 258/2016 Sb., zákona č. 264/2016 Sb. a zákona č. .../2016 Sb., se mění takto:

1. V části I položce 17 bodě 1 písm. e) se slova „s výjimkou staveb veřejné technické infrastruktury“ zrušují.

2. V části VIII položka 114 zní:

„Položka 114

a) Podání návrhu na rozhodnutí podle § 7 odst. 4, § 9 odst. 4, § 12 odst. 4 a 14 odst. 3 zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací 2 000 Kč

b) Podání návrhu na rozhodnutí podle § 5 odst. 5 a § 10 odst. 6 zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací 10 000 Kč“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna stavebního zákona

§ 25

Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 68/2007 Sb., zákona č. 191/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 345/2009 Sb., zákona č. 379/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 350/2012 Sb., zákona č. 257/2013 Sb., zákona č. 39/2015 Sb., zákona č. 91/2016 Sb., zákona č. 264/2016 Sb. a zákona č. .../2016 Sb., se mění takto:

1. V § 27 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 18 zní:

„(3) Údaje o území poskytuje pořizovateli orgán veřejné správy, jím zřízená právnická osoba a vlastník dopravní a technické infrastruktury (dále jen „poskytovatel údajů“) v digitální formě bezodkladně po jejich vzniku nebo po jejich zjištění, přitom zodpovídá za jejich správnost, úplnost a aktuálnost. Grafická část se poskytuje ve vektorové formě v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální¹⁸⁾. Údaje o území mohou být použity pro činnost orgánů veřejné správy, založení a vedení technické mapy a pro činnost projektanta územně plánovací dokumentace a územní studie.

¹⁸⁾ Nařízení vlády č. 430/2006 Sb., o stanovení geodetických referenčních systémů a státních mapových děl závazných na území státu a zásadách jejich používání, ve znění pozdějších předpisů.“

2. V § 103 odst. 1 písm. e) bodě 10 se za slova „energetické přípojky“ vkládají slova „a přípojky elektronických komunikací“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury

§ 26

Zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění zákona č. 209/2011 Sb., zákona č. 405/2012 Sb. a zákona č. 178/2014 Sb., se mění takto:

1. Na konci názvu zákona se doplňují slova „**a infrastruktury elektronických komunikací**“.
2. Na konci nadpisu části první se doplňují slova „a infrastruktury elektronických komunikací“.
3. V § 1 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „a infrastruktury elektronických komunikací“.
4. V § 1 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Infrastrukturou elektronických komunikací se pro účely tohoto zákona rozumí komunikační vedení veřejné komunikační sítě.“.
5. V § 3 odst. 1 se za slovo „infrastruktury“ vkládají slova „a infrastruktury elektronických komunikací“.
6. V § 3a se za slova „dopravní infrastruktury“ vkládají slova „a infrastruktury elektronických komunikací“.
7. Na konci § 3a se doplňuje věta „U infrastruktury elektronických komunikací se ustanovení § 3b nepoužije.“.
8. V § 3c se za slova „dopravní infrastruktury“ vkládají slova „a infrastruktury elektronických komunikací“.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 27

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2017, s výjimkou ustanovení části druhé bodů 8 až 13, které nabývají účinnosti dnem jeho vyhlášení.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

I) Obecná část

Návrh zákona o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „Návrh zákona“).

A) ZHODNOCENÍ PLATNÉHO PRÁVNÍHO STAVU

Česká republika se zavázala ke splnění cílů týkající se vysokorychlostního přístupu k internetu stanovených v Digitální agendě prostřednictvím usnesení vlády ze dne 20. března 2013 č. 203, kterým byl schválen materiál „Aktualizovaná státní politika v elektronických komunikacích - Digitální Česko v. 2.0, Cesta k digitální ekonomice“. Jedním z konkrétních cílů je podpora rozvoje vysokorychlostních přístupových sítí k internetu umožňující přenosové rychlosti v souladu s cíli Digitální agendy 30 Mbit/s do roku 2020 pro všechny obyvatele a 100 Mbit/s minimálně pro polovinu domácností.

Cílem implementace směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací (dále jen „Směrnice“) je usnadnit zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a meziodvětvovou koordinaci, neboť dominantní část celkových nákladů na budování sítí, bez ohledu na použitou technologii, představují náklady na stavební práce (u některých technologií až 80% podíl).

Stanovení a precizace práv a povinností platných v různých fázích budování infrastruktury může vést k významnému snížení nákladů a to jak na straně veřejného sektoru, tak na straně podnikatelů v oblasti sítí elektronických komunikací. Bariéry investicím a vstupu na trh mohou být zredukovány umožněním intenzivnějšího využití stávajících fyzických infrastruktur, posílenou spoluprací při plánování stavebních prací, zefektivněním postupů udělování povolení a odstraněním překážek v přístupu k infrastruktuře připravené pro vysokorychlostní připojení uvnitř budov.

Snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací může rovněž přispět ke zvýšení míry digitalizace veřejného sektoru, což by kromě snížení nákladů na veřejnou správu a zvýšení účinnosti služeb poskytovaných občanům přineslo digitální pákový efekt pro všechna odvětví hospodářství.

Jelikož je každá problémová oblast spojena s určitou etapou procesu zavádění sítí, pokud budou uvedené oblasti řešeny společně, bude výsledkem soubor soudržných a vzájemně se posilujících opatření. Přijetí opatření řešících identifikovaný soubor problémových oblastí by mělo vést do roku 2020 k úsporám kapitálových výdajů hospodářských subjektů v rozmezí 20 – 30 % celkových investičních nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických

komunikací oproti současnému stavu. Tento ukazatel je možné využít jako hodnotu pro operativní cíl navrhovaných změn.

- **Zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen**

Platná právní úprava neupravuje vztahy, které by se dotýkaly zákazu diskriminace ve smyslu antidiskriminačního zákona (tj. nerovného zacházení či znevýhodnění některé osoby z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru). Lze proto konstatovat, že stávající právní úprava, jež je obsažena v návrhu zákona, nemá žádné dopady ve vztahu k zákazu diskriminace. Z hlediska rovnosti mužů a žen je návrh neutrální, neboť navrhovaná právní úprava je pro obě pohlaví stejná.

B) ODŮVODNĚNÍ HLAVNÍCH PRINCIPŮ NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY

Cílem implementace Směrnice je stanovit určitá minimální práva a povinnosti platné v celé EU se záměrem usnadnit zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a meziodvětvovou koordinaci. Snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací by rovněž přispělo k dosažení digitalizace veřejného sektoru, což by kromě snížení nákladů na veřejnou správu a zvýšení účinnosti služeb poskytovaných občanům přineslo digitální pákový efekt pro všechna odvětví hospodářství.

Panuje všeobecná shoda o tom, že stavební práce představují dominantní část celkových nákladů na zavádění sítí, bez ohledu na použitou technologii, přičemž u některých technologií se tento podíl odhaduje až na 80 %.

Stanovení několika přímo použitelných práv a povinností platných v různých fázích zavádění infrastruktury může vést k významnému snížení nákladů. Překážky pro investice a vstup na trh mohou být zredukovány umožněním intenzivnějšího využití stávajících fyzických infrastruktur, posílenou spoluprací při plánování stavebních prací, zefektivněním postupů udělování povolení

a odstraněním překážek pro infrastrukturu připravenou pro vysokorychlostní připojení, zastavěnou v budovách.

Tato iniciativa se proto zaměřuje na čtyři hlavní problematické oblasti:

- 1) neefektivnost nebo překážky v oblasti využívání stávající fyzické infrastruktury (například kabelovodů, potrubí, šachet, rozvodných skříní, sloupů, stožárů, antén, věží a jiných podpůrných konstrukcí),
- 2) překážky v oblasti souběžného zavádění infrastruktur,
- 3) neefektivnost při udělování administrativních povolení a
- 4) překážky týkající se zavádění infrastruktury zastavěné v budovách.

Jelikož je každá problémová oblast spojena s určitou etapou procesu zavádění, pokud budou uvedené oblasti řešeny společně, bude výsledkem soubor soudržných a vzájemně se posilujících opatření. Přijetí opatření řešících identifikovaný soubor problémových oblastí by mělo vézt k úsporám kapitálových výdajů hospodářských subjektů v rozmezí 20–30 % celkových investičních nákladů do roku 2020.

- **Zhodnocení navrhované právní úpravy ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen**

Navrhovaná právní úprava neupravuje vztahy, které by se dotýkaly zákazu diskriminace (ve smyslu antidiskriminačního zákona jde o nerovné zacházení či znevýhodnění některé osoby z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru). Lze proto konstatovat, že navrhované řešení nemá žádné dopady ve vztahu k zákazu diskriminace. Z hlediska rovnosti mužů a žen je návrh zákona neutrální, neboť navrhovaná právní úprava je pro obě pohlaví stejná.

Tabulka hodnocení dopadů na rovnost žen a mužů	
Návrh zákona o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů	
Stručný popis materiálu	
Návrh zákona transponuje směrnici a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.	
1. Týká se materiál postavení fyzických osob?	
☐ ANO	☒ NE
Hodnocení	
Materiál se netýká postavení fyzických osob a nemá dopad na rovnost žen a mužů.	
Popis a odůvodnění dopadů na fyzické osoby	
Materiál nemá dopad na fyzické osoby.	

2. Je postavení žen a mužů v oblasti, které se materiál dotýká, rovné?					
☒ ANO → 3a			☐ NE → 3b		
Analýza a popis případných změn materiálu					
3a. Přináší materiál zhoršení výchozího stavu?			3b. Přináší materiál zlepšení výchozího stavu?		
☐ ANO Materiál přináší zhoršení.	☐ NE Materiál přináší zlepšení.	☒ NE Postavení žen a mužů se nemění.	☐ ANO Materiál přináší zlepšení.	☒ NE Postavení žen a mužů se nemění.	☐ NE Materiál přináší zhoršení.
Hodnocení					
		Materiál má neutrální dopad na rovnost žen a mužů.			
Analýza a popis případných změn materiálu					
Návrh zákona transponuje směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.					

Podrobné odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy je uvedeno v Závěrečné zprávě hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad.

C) VYSVĚTLENÍ NEZBYTNOSTI NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY

Předložený návrh zákona obsahuje samotný zákon o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a změny čtyř zákonů, a to zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů.

1. Transpozice směrnice 2014/94/EU do českého právního řádu

Cílem implementace směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací (dále jen „Směrnice“) je usnadnit zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a meziodvětvovou koordinaci, neboť dominantní část celkových nákladů na budování sítí, bez ohledu na použitou technologii, představují náklady na stavební práce (u některých technologií až 80% podíl)

2. Úprava stávajících ustanovení zákona o elektronických komunikacích přinášejících v současné době problémy v praxi

Úprava zákona je nezbytná z důvodu:

- uvedení obecných podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací do souladu s obecnými podmínkami podnikání v ostatních odvětvích, současná úprava je také v rozporu s právem EU,
- uvedení některých ustanovení do souladu s novým občanským zákoníkem,
- plnění úkolu vyplývajícího ze Strategie správy rádiového spektra,
- rozšíření možnosti uzavřít s vlastníkem dotčené nemovitosti i jinou písemnou smlouvu i pro vnitřní komunikační vedení veřejné komunikační sítě a stanovení maximální výše náhrady,
- oprava legislativně technických chyb v sankčních ustanoveních a doplnění sankcí za porušení povinností vyplývajících z Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2015/2120, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii.

3. Změna zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) a zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury
Navržené změny jsou reakcí na předložený zákon o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.

D) ZHODNOCENÍ SOULADU S ÚSTAVNÍM POŘÁDKEM

Při tvorbě návrhu zákona byl zkoumán soulad především s ústavním zákonem č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a dále s usnesením č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Předkládaný návrh je v plném souladu s ústavním pořádkem České republiky, který stanoví čl. 112 Ústavy ČR, zejména s čl. 2 odst. 3 Ústavy (Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon), čl. 79 odst. 1 Ústavy (Ministerstva a jiné správní úřady lze zřídit a jejich působnost stanovit pouze zákonem).

Návrh je taktéž v souladu s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.), čl. 4 odst. 1 (Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.) a čl. 36 odst. 1 (Každý se může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu).

Jde konkrétně o ustanovení týkajících se provázanosti se zákonem č.127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), kdy je navrhovaný zákon o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací koncipován jako lex specialis k zákonu o elektronických komunikacích. Taktéž úprava rozhodování Jednotného informačního místa, respektive ČTÚ je v souladu s ústavními principy.

Navrhovaná právní úprava splňuje ústavní požadavek stanovení povinností na úrovni zákona a vyhovuje též zásadám pro stanovení mezí základních práv a svobod podle čl. 4 Listiny.

E) ZHODNOCENÍ SOULADU S MEZINÁRODNÍMI SMLOUVAMI

Navrhovaná právní úprava není v rozporu se zněním mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána, ať již se jedná o smlouvy dvoustranné, nebo mnohostranné (seznam mezinárodních smluv, k jejichž ratifikaci dal souhlas zákonodárny sbor a jimiž je Česká republika vázána, a která jsou v evidenci Ministerstva zahraničních věcí, je k dispozici na internetových stránkách www.mzv.cz).

Navrhovaná právní úprava je v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, včetně Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie (zejména s čl. 34 a čl. 36 Smlouvy o fungování Evropské unie).

Navrhovaná právní úprava se taktéž dotýká mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách, především Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, a dále judikatury, jež s ní souvisí. Navrhovaná právní úprava je v souladu s Úmluvou o ochraně lidských práv a svobod, zejména se zásadou práva na ochranu majetku (článek 1 Protokolu k Úmluvě).

Navrhovaná právní úprava není v rozporu s Úmluvou o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat (vyhlášené pod č. 115/2001 Sb. m. s.)

F) ZHODNOCENÍ SOULADU SE ZÁVAZKY VYPLÝVAJÍCÍMI Z ČLENSTVÍ V EU

Návrh je v souladu s právními předpisy Evropské unie, stejně jako s judikaturou soudních orgánů EU a obecnými právními zásadami.

Návrh zákona transponuje směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. V rámci právní úpravy EU se na danou oblast právní úpravy vztahují zejména tyto právní předpisy EU:

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/EU ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice).
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/EU ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice).
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/EU ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice).
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/EU ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě).
- Směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/EU ze dne 25. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2002/22/EU o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, směrnice 2002/58/EU o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/EU ze dne 25. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2002/21/EU o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací, směrnice 2002/19/EU o přístupu k sítím elektronických

komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení a směrnice 2002/20/EU o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací.

- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se vytváří Nástroj pro propojení Evropy, mění nařízení (EU) č. 913/2010 a zrušují nařízení (ES) č. 67/2010.
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2015/2120, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE).
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu.

Návrh zákona je v souladu s obecnými právními zásadami práva Evropské unie, které vytváří a interpretuje Evropský soudní dvůr, resp. po přijetí Lisabonské smlouvy, Soudní dvůr Evropské unie. Tyto obecné právní zásady jsou většinou respektovány jako primární právo Evropské unie. Mezi tyto obecné právní zásady patří například:

- Princip rovnosti - Musí být zabezpečeno rovné postavení pro všechny. Zároveň musí být zabezpečena ochrana adresátů veřejné správy, kteří stojí v nerovném postavení vůči tomu, kdo rozhoduje.
- Princip vázanosti správy zákony, resp. právem - Veřejná moc je vázána cílem svého působení a nesmí zneužívat svých pravomocí.
- Princip ochrany nabytých práv a legitimního očekávání - Je dán požadavek právní jistoty. Důležitá je také kontinuita práva a rozhodování – vytváří jistotu a neměnnost rozhodování. Za stejné situace musí být vždy rozhodnuto stejně. Souvisí s principem proporcionality.
- Princip proporcionality (přiměřenosti) - Je dáno, že zásah musí být přiměřený a pouze tam, kde dochází k odchylkám vůči normálnímu stavu (normálnímu fungování veřejné správy). Tento princip znamená nutnost posoudit, zda je konkrétní opatření nutno přijmout a zda je přiměřené stavu, vůči němuž bylo přijato.

- Princip odpovědnosti správy - Správněprávní odpovědnost je odpovědnost za porušení veřejných povinností stanovených normami správního práva nebo na základě norem správního práva.

Navrhovaná právní úprava se přímo netýká práv zajištěných v Evropské úmluvě o lidských právech. Nepřímý dopad by bylo možné zkoumat z hlediska dopadu na práva zajištěná Mezinárodním paktem o hospodářských, sociálních a kulturních právech.

Předkladatel neviduje judikaturu ESLP či jiných soudních orgánů, jež by se dotýkala upravované problematiky.

Zákon jako celek není pokládán za technický předpis a není ho třeba oznamovat Komisi ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/1535/EU ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti

Materiál je, vzhledem k výše uvedenému, v plném souladu s právem Evropské unie.

G) PŘEDPOKLÁDANÝ HOSPODÁŘSKÝ A FINANČNÍ DOSAH NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY NA STÁTNÍ ROZPOČET, OSTATNÍ VEŘEJNÉ ROZPOČTY, NA PODNIKATELSKÉ PROSTŘEDÍ ČESKÉ REPUBLIKY

Český telekomunikační úřad (dále jen „ČTÚ“) identifikoval následující náklady ve mzdové oblasti a personální požadavky:

Personální zajištění a související náklady

Na základě dosavadních zkušeností se zajišťováním obdobných agend a expertního odhadu rozsahu a náročnosti přidělených agend, tj. rozhodování sporů a zajišťování úkolů Jednotného informačního místa (dále jen „JIM“), ČTÚ předpokládá vytvoření celkem 30 nových úřednických míst v tar. tř. 13 popř. 14. Ta budou vyžita takto:

- a) 21 úřednických míst na rozhodování sporů,
- b) 9 úřednických míst na zřízení a provozování JIM.

Ad. Rozhodování sporů

Podle předmětu rozhodování budou posíleny jednak legislativně-právní útvar ČTÚ, tak i kontrolní pracoviště ČTÚ. V jejich případě se předpokládá i využití oblastních odborů pro přiblížení výkonu této části agendy do územní příslušnosti dotčených osob ve vybraných typech rozhodovaných sporů.

Ad. JIM

Pro personální zajištění JIM je třeba vedle vlastní administrace (a kontroly) činností JIM zohlednit i potřebu posílení IT backoffice ČTÚ pro administraci vnitřních IT věcí v souvislosti s implementací a provozem IT nástroje pro JIM, jako zcela novou agendu.

Při stanovení mzdových nákladů se vychází z průměrné mzdy zaměstnance ČTÚ v roce 2015 (32 546,-Kč). Současně zohledňujeme potřebu pokrytí ročních provozních nákladů na jednoho zaměstnance ve výši 170 tis. Kč. Tedy při 30 nových úřednických místech:

Mzdové a ostatní náklady	Počet osob	průměr 2015 (32 546 Kč)
Měsíčně		
plat 1 osoba /měsíc	1	32 546 Kč
FKSP 2%	1	651 Kč
pojistné 34 %	1	11 066 Kč
celkem s pojistným	1	44 263 Kč
celkem s pojistným na 30 zaměstnanců /měsíc	30	1 327 890 Kč
Ročně		
celkem s pojistným na 1 zaměstnance /rok	1	531 156 Kč
celkem s pojistným 30 zaměstnanců /rok	30	15 934 680 Kč
Provozní náklady na 1 zaměstnance/rok	1	170 000
Celkem na 30 zaměstnanců	30	5 100 000
Celkem na mzdy a provoz za rok	30	21 034 680 Kč

Pro zahájení výkonu agendy se předpokládají i jednorázové náklady na IT (běžný SW + HV) pro jednoho zaměstnance ve výši 50 tis. Kč.

Náklady na technické řešení JIM

Vedle personálního zajištění agend podle Směrnice a souvisejících mzdových a ostatních nákladů je nutné upozornit i na potřebu zajistit pro ČTÚ odpovídající finanční prostředky v rozpočtu na pokrytí nákladů na zřízení JIM a zajištění jeho provozu.

Vzhledem k úkolům, které bude JIM v komunikaci s oprávněnými a povinnými osobami, jakož i povinnými orgány zajišťovat, potřebě ukládat, zpracovávat a zpřístupňovat (či zveřejňovat) informace pro podporu využití stávající technické infrastruktury, bude nutné zřídit a provozovat informační systém, jak předpokládá úprava JIM v navržené implementaci.

Jakkoliv předpokládáme minimalistické řešení IT podpory JIM ve srovnání s původním záměrem vycházejícím z uvažovaného začlenění registru pasivní infrastruktury (RPI), musí ČTÚ zajistit nezbytnou míru elektronizace agendy JIM s cílem flexibilně řešit požadavky dotčených orgánů. S ohledem na využitelnost některých služeb současných agendových informačních systémů lze odhadnout náklady na vytvoření IT řešení pro JIM a v závislosti na provázání se službami ostatních systémů ČTÚ na minimálně 5-8 mil. Kč. Tato částka však nezahrnuje možné další náklady pro zajištění propojení JIMu s dalšími systémy státní správy.

Mimo administrativní náklady je nutné upozornit, že je nutno počítat i s provozními náklady na IT systém JIM. Obvyklá cena podpory je cca 15-17% z pořizovací ceny, tj. v tomto případě 850 – 1 360 tis. Kč/rok.

Shrnutí

Náklady ČTÚ na zajištění implementace směrnice 2014/61/EU	Rok 2017 (v Kč) (od 1. 7. 2017)	Rok 2018 (v Kč)	Rok 2019 (v Kč)	Rok 2020 (v Kč)
Mzdové a provozní náklady na 30 zaměstnanců	10 517 340	21 034 680	21 034 680	21 034 680
Vybavení HW a SW (+ ostatní) na 30 zaměstnanců	1 500 000	0	0	0
Zřízení JIM	8 000 000	0	0	0
Provoz JIM	1 360 000	1 360 000	1 360 000	1 360 000
CELKEM ročně	21 377 340	22 394 680	22 394 680	22 394 680

Co se týče nákladů pro podnikatelské subjekty, půjde především o náklady na přístup – administrativní (zjištění, jaký subjekt má kde jaké síť a oslovení) a náklady na průzkum, příp. náklady na přizpůsobení projektu (delší trasa apod.); ze strany vlastníků infrastruktury půjde opět o administrativní náklady (kontakt se třetí stranou), zjišťování, zda lze pustit třetí stranu do sítě a návrh podmínek. V oblasti koordinace stavebních prací se bude jednat zejména ze strany třetích subjektů o náklady na zajištění koordinace – administrativní (zjištění, kdo kde co bude stavět), příp. náklady na přizpůsobení projektu (delší trasa apod.). Ze strany vlastníků infrastruktury půjde opět o administrativní náklady (kontakt se třetí stranou), návrh podmínek, případné přizpůsobení projektu apod. Dalším významným nákladem může být případné poškození již existující infrastruktury. Ve spojení s novými povinnostmi zpřístupnění se předpokládá zavedení nových informačních povinností, s nimiž mohou být spojeny také určité výdaje, ne však v tak významné výši jako u výše uvedených kategorií nákladů. Posledním výrazným nákladem budou výdaje na řešení vzniklých sporů.

Přínosy jsou očekávány následující:

- Výrazná redukce nákladů na výstavbu vysokorychlostních sítí elektronických komunikací sdílením kapacit a minimalizací zemních prací, s potenciálem zvýšení dostupnosti a snížení ceny služeb elektronických komunikací - úspory vzniklé využitím stávající pasivní infrastruktury, úspory vzniklé společnou, koordinovanou výstavbou – finanční a časové. Dle konzultací s českými dotčenými subjekty lze náklady na budování vysokorychlostní sítě sdílením infrastruktury snížit zhruba o 10 – 50 %.
- Evidence technické infrastruktury může napomoci předcházení incidentům poškození nebo zničení uložené infrastruktury, čímž dojde ke snížení provozních nákladů.
- Umožněním kooperace dojde ke snížení rizika dvojího financování sítě v jedné lokalitě (dvojího financování z veřejných prostředků).

Z pohledu obcí nebo krajů bude negativním dopadem náklady uvedené výše u podnikatelských subjektů, pokud obce či kraje budou vlastníky či provozovateli technických sítí, kterých se návrh zákona dotýká.

Přínosem může být příjem z pronájmu volné kapacity a další přínosy uvedené u podnikatelských subjektů.

H) ZHODNOCENÍ SOUČASNÉHO STAVU A DOPADŮ NAVRHOVANÉHO ŘEŠENÍ VE VZTAHU K ZÁKAZU DISKRIMINACE A VE VZTAHU K ROVNOSTI MUŽŮ A ŽEN

Návrh nevytváří žádné rozdíly, které by byly v rozporu se zákazem diskriminace. Předložený návrh zákona nemá dopad na specifické skupiny obyvatel, včetně rovnosti mužů a žen (hodnoceno dle Metodiky hodnocení dopadů na rovnost žen a mužů pro materiály předkládané vládě ČR /http://www.vlada.cz/assets/ppov/rovne-prilezitosti-zen-a-muzu/Projekt_Optimalizace/Metodika-PO-OPONENTURE.pdf). Navrhovaná právní úprava je technickým předpisem. Předkladatel proto v souladu s bodem 3.3 Metodiky konstatuje, že materiál se netýká postavení fyzických osob a nemá dopad na rovnost žen a mužů.

I) ZHODNOCENÍ DOPADŮ NAVRHOVANÉHO ŘEŠENÍ VE VZTAHU K VČETNĚ DOPADŮ NA RODINY A DOPADŮ NA SPECIFICKÉ SKUPINY OBYVATEL, ZEJMÉNA OSOBY SOCIÁLNĚ SLABÉ, OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍMA NÁRODNOSTNÍ MENŠINY,

Návrh bude mít pozitivní dopady v celém spektru životních potřeb, kdy zvyšování efektivity zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací povede k nárůstu jejich využití s pozitivním vlivem na zaměstnanost, e-inkluzi, přístup k veřejným službám, obecný komfort života. Taktéž lze očekávat akceleraci realizace nových typů služeb a zkrácení dodávky služeb elektronických komunikací - snížení investic na výstavbu se odrazí v nárůstu investic do technologií a nové technologie umožní nabídku modernějšího spektra služeb elektronických komunikací.

J) ZHODNOCENÍ DOPADŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Návrh zákona nemá negativní dopad na životní prostředí. Po přijetí zákona lze naopak očekávat pozitivní dopady. Umožnění kooperace mezi vlastníky pasivní infrastruktury povede k redukci omezení veřejného prostoru a možných ekologických škod.

K) ZHODNOCENÍ SOUČASNÉHO STAVU A DOPADŮ NAVRHOVANÉHO ŘEŠENÍ VE VZTAHU K OCHRANĚ SOUKROMÍ A OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Ochrany soukromí se navrhovaná právní úprava netýká. Nevynucuje ani nepředpokládá zpracovávání osobních údajů. Co se týče ochrany obchodního tajemství, platí zde obecná mlčenlivost o těchto skutečnostech ať už ze strany státních úředníků či zaměstnanců firem stanovená zákonem č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

L) ZHODNOCENÍ KORUPČNÍCH RIZIK

Předkladatel provedl zhodnocení korupčních rizik, jak stanoví Legislativní pravidla vlády, a to podle Metodiky CIA (Corruption Impact Assessment; Metodika hodnocení korupčních rizik), zveřejněné na webové stránce Odboru hodnocení dopadů regulace Úřadu vlády České republiky, oddělení boje s korupcí. Jedná se o jednoduché vyhodnocení korupčních rizik předkladatelem. Při zpracování návrhu věcného záměru zákona zohlednil předkladatel kritérium omezení korupčních příležitostí při jeho aplikaci. S ohledem na to, že navrhovaná

právní úprava respektuje zásadu co nejmenších zásahů do současného právního řádu ČR, představuje pouze:

- odstranění „nedostatků“ stávající právní úpravy,
- konkretizaci již v současnosti zavedených ustanovení, nebo
- zavedení požadavků, jež sledují ochranu před rizikem v podobě bezpečnosti, ochrany zdraví a života, životního prostředí apod.

Předkladatel si dovoluje konstatovat, že smyslem navrhované právní úpravy je kromě jiného omezit korupční rizika tím, že budou upřesněny povinnosti a postupy, které stanoví zákon. Předkladatel neshledal v oblasti upravené návrhem prostor ke korupčnímu jednání.

<u>Kritérium</u>	<u>Zhodnocení naplnění kritéria definovaného v Metodice CIA ve vztahu k návrhu právního předpisu</u>	<u>Poznámka či vysvětlení ke zhodnocení naplnění kritéria</u>
přiměřenost	návrh předpisu upravuje kompetence orgánů veřejné správy v oblasti elektronických komunikací. Předpis je přiměřený množině vztahů, které má upravovat	návrh předpisu zasahuje do současného právního řádu ČR co možná nejmenší měrou s co možná největší efektivitou řešení
efektivita	návrh předpisu umožňuje kontrolovat a vynuocovat dodržování stanovených povinností	předmětem návrhu jsou úpravy, které rozšiřují možnosti kontrolovat nebo vynuocovat dodržování stanovených povinností
odpovědnost	návrh předpisu stanovuje odpovědnosti povinných osob	návrh předpisu nově upravuje odpovědnosti povinných osob ve vazbě na poskytování informací či koordinaci stavebních prací

opravné prostředky	opravné prostředky	návrh předpisu nemění možnosti obrany proti nesprávnému postupu orgánu veřejné správy
kontrolní mechanismy	návrh předpisu zavádí kontrolní mechanismy nad povinnostmi povinných osob	návrhem předpisu dochází k rozšíření kontrolních mechanismů pro kontrolu povinných osob, aby byly co nejvíce chráněny zájmy a požadavky na bezpečnost, ochranu zdraví a životního prostředí, apod.

M) ZHODNOCENÍ SOUČASNÉHO STAVU A DOPADŮ NAVRHOVANÉHO ŘEŠENÍ VE VZTAHU K BEZPEČNOSTI STÁTU

Návrh nemá dopady ve vztahu k bezpečnosti státu. Tam, kde by hrozilo narušení jeho bezpečnosti, je uvedena výjimka ze zakotvených postupů, aby bezpečnost nebyla narušena.

II) Zvláštní část

Část první

K § 1

Vymezuje rozsah a působnost zákona. Cílem je usnadnit a podnítit zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací podporou společného využívání existující fyzické infrastruktury a usnadněním efektivnějšího budování nové fyzické infrastruktury tak, aby bylo možné tyto sítě zavádět s nižšími náklady. Tento požadavek vyplývá ze Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací (dále jen „Směrnice“).

K § 2

Pro potřeby zákona jsou definovány základní pojmy.

Fyzickou infrastrukturou se rozumí jakýkoli prvek sítě, který je určený k umístění jiných prvků sítě, aniž by se sám stal aktivním prvkem sítě. Obecně jde o části sítě, které nejsou využívány k přepravě samotného média nebo komodity, pro který je daná síť primárně určena, a mohou sloužit k vedení či umístění prvků komunikační sítě. Jinými slovy aktivním prvkem sítě jsou např. v případě elektřiny samotný vodič nebo kabel, v případě plynu samotné potrubí, v němž je plyn veden, v případě tepla samotné potrubí, v němž je vedena teplotonosná látka a v případě sítě elektronických komunikací již napájená část sítě a nasvícená optická vlákna. V zákoně je uveden demonstrativní pozitivní výčet prvků, které jsou fyzickou infrastrukturou, a také negativní výčet prvků, které se za fyzickou infrastrukturu nepovažují (kabely, včetně nenasvícených optických vláken, a vodovody sloužící k rozvodu pitné vody).

Fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy je fyzická infrastruktura, včetně zařízení, která je umístěná v místě koncového uživatele (pojem užívaný v zákoně o elektronických komunikacích) a je vhodná k umístění kabelových nebo bezdrátových přístupových sítí. Tyto přístupové sítě musí být zároveň způsobilé poskytovat služby elektronických komunikací a propojovat přístupový bod budovy s koncovým bodem sítě.

Povinnou osobou jsou provozovatelé veřejných komunikačních sítí.

Povinnou osobou jsou taktéž provozovatelé energetických sítí. Konkrétně v případě elektřiny provozovatel přenosové soustavy a provozovatel distribuční soustavy. V případě plynu provozovatel přepravní soustavy a provozovatel distribuční soustavy. V případě tepelné energie držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie. Ve všech uvedených případech z energetiky se jedná o provozovatele definované energetickým zákonem, kteří jsou držiteli licence podle energetického zákona. V energetice patří mezi povinné osoby dále také provozovatelé veřejného osvětlení. V tomto případě se již nejedná o provozovatele podle energetického zákona a držitele licence, protože veřejné osvětlení a jeho provozování není předmětem úpravy v energetickém zákoně. V případě vodovodů je povinnou osobou provozovatel vodovodu tzv. technické vody, prvky sítí využívané k poskytování pitné vody jsou vyloučeny již v rámci definice samotné fyzické infrastruktury. Mezi povinné osoby patří také provozovatelé sítí určených pro sběr odpadních a kanalizačních vod.

Dále jsou povinnou osobou také provozovatelé fyzické infrastruktury sloužící k poskytování dopravních služeb, jako jsou silnice, železnice, přístavy, letiště.

Mezi povinné osoby patří také investor, a to za předpokladu, že stavební práce jsou financované z veřejných prostředků. Je to osoba, která pořizuje stavbu nebo je jejím objednavatelem. Investorem se v drtivé většině případů rozumí stavebník ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, kterým je osoba, která pro sebe žádá vydání stavebního povolení nebo ohlašuje provedení stavby, terénní úpravy nebo zařízení, jakož i její právní nástupce, a dále osoba, která stavbu, terénní úpravu nebo zařízení provádí, pokud nejde o stavebního podnikatele realizujícího stavbu v rámci své podnikatelské činnosti; stavebníkem se rozumí též investor a objednatel stavby. Stavební prací je každý výsledek stavebních nebo stavebně inženýrských prací jako celek, který je sám o sobě dostačující, aby plnil hospodářskou nebo technickou funkci, a zahrnuje fyzickou infrastrukturu, jako jsou např. výkopové práce pro položení podzemního vedení, stavba stožárů pro nadzemní vedení apod. Veřejnými prostředky jsou prostředky definované v § 2 písm. g) zák. č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, který veřejné prostředky definuje jako veřejné finance, věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty patřící státu, státní příspěvkové organizaci, státnímu fondu, územnímu samosprávnému celku, městské části hlavního města Prahy, příspěvkové organizaci územního samosprávného celku, příspěvkové organizaci městské části hlavního města Prahy nebo jiné právnické osobě zřízené k plnění úkolů veřejné správy zvláštním právním předpisem nebo právnické osobě zřízené na základě zvláštního právního předpisu, která hospodaří s veřejnými

prostředky investor pro účely poskytování údajů o stavebních pracích a pro účely koordinace stavebních prací financovaných z veřejných prostředků.

V neposlední řadě je povinnou osobou také vlastník veřejné komunikační sítě, neveřejné sítě elektronických komunikací financované z veřejných prostředků nebo jiné fyzické infrastruktury anebo osoba oprávněná z jiných práv k této infrastruktuře, a to v případě, že jejich provozovatel není jejich vlastníkem a nemá k nim taková práva, která by mu umožňovala plnit povinnosti povinné osoby.

Oprávněnou osobou jsou provozovatelé veřejné komunikační sítě, tj. podnikatelé, kteří zajišťují nebo jsou oprávněni zajišťovat veřejnou komunikační síť, a dále povinné orgány. Povinné orgány jsou oprávněnými osobami z toho důvodu, aby orgány územních samosprávných celků měly možnost participovat na oprávněních z tohoto zákona, jako jsou například přístup k informacím o fyzické infrastruktuře nebo koordinace stavebních prací. Mnoho obcí by například chtělo vybudovat vysokorychlostní síť v rámci rekonstrukce kanalizace či místních komunikací bez toho, že by byly poskytovatelem služeb elektronických komunikací, ale současná právní úprava je v těchto záležitostech výrazně omezuje.

Vysokorychlostní sítě elektronických komunikací je síť elektronických komunikací, která umožňuje poskytovat služby připojení o rychlosti nejméně 30 Mb/s, přičemž této rychlosti musí být dosahováno v obou směrech, tj. jak download, tak upload.

Přístupovým bodem budovy se rozumí fyzický bod umístěný uvnitř budovy nebo mimo ni, jehož prostřednictvím je více operátorům současně umožněno připojení k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy připravené pro vysokorychlostní připojení. Jedná se tedy o uzel, ze kterého budou poskytovány služby elektronických komunikací pro fyzickou infrastrukturu uvnitř budovy. V praxi může dojít k výběru konkrétního operátora podle požadavků koncového uživatele, aniž by byl jiný operátor nebo uživatel omezován.

Povolením je zde definováno nejen jako rozhodnutí, ale i jako omisivní konání, např. v případě, kdy stavební úřad nebude, ve lhůtě určené mu zákonem, konat (např. v případě oznámení).

Povinným orgánem se rozumí orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, byl-li na něj přenesen výkon veřejné správy, veřejnoprávní korporace, jiná právnická osoba zřízená zákonem nebo veřejná instituce, která byla založena nebo zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu a je zcela nebo převážně financována z veřejných zdrojů.

Přípojkou elektronických komunikací je potom část sítě elektronických komunikací, která umožňuje připojení koncového bodu sítě k nejbližšímu rozhraní veřejné komunikační sítě.

Významnou renovací budovy změny již dokončených budov, u kterých by předpokládané náklady přesáhly 50 % investičních nákladů na novou srovnatelnou budovu.

K § 3

Zákon stanoví, že působnost Jednotného informačního místa (dále jen „JIM“) vykonává Český telekomunikační úřad (dále jen „ČTÚ“).

Základním cílem JIM je zajištění naplnění cílů sledovaných zákonem, tj. urychlení výstavby vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. JIM zejména zprostředkovává informace a komunikaci mezi oprávněnými osobami, povinnými orgány a povinnými osobami v souvislosti s poskytováním a výměnou informací podle tohoto zákona a v mezích zákona obecně vykonává činnosti usnadňující přístup k těmto informacím.

Dále je JIM pověřen výkonem následujících činností:

- zveřejňovat informace týkající se podmínek a postupů podle stavebního zákona a údaje nezbytné pro účely zavádění prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací,
- evidovat a zveřejňovat pravomocná správní rozhodnutí podle tohoto zákona,
- stanovovat a zveřejňovat způsobem umožňujícím dálkový přístup vzory návrhů smluv podle § 4, § 8 a § 10, které je oprávněná osoba povinna využít při sjednání práv a povinností s povinnou osobou související s oblastmi regulovanými tímto zákonem, nestanoví-li zákon, že mohou využít i vzory vydané povinnými osobami, tedy zejména při koordinaci stavebních prací, průzkumu na místě a přístupu k fyzické infrastruktuře. Tyto vzory budou zároveň sloužit jako východisko pro rozhodování sporů; vzory je JIM povinno konzultovat s dotčenými subjekty, tak aby tyto vzory reflektovaly dobrou praxi a byly v reálných situacích dobře využitelné; při konzultaci bude JIM povinno postupovat přiměřeně podle § 130 zákona o elektronických komunikacích, přičemž subjekty, které bude JIM povinno zahrnout do konzultačního procesu, budou všechny oprávněné i povinné osoby, které mohou být potenciálně stranami dané smlouvy,

- zveřejňovat odkazy na informace povinných osob, související s plněním jejich povinností podle tohoto zákona, které povinná osoba JIM sdělí, tedy zejména na minimální soubor informací poskytnutých JIM.

K § 4

Podle Směrnice musí členské státy zajistit, aby na základě písemné žádosti podniku zajišťujícího nebo oprávněného zajišťovat veřejné komunikační sítě měl každý provozovatel sítě povinnost vyhovět přiměřeným žádostem o přístup ke své fyzické infrastruktuře pro účely budování prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, a to za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek včetně ceny.

Otázka přístupu k fyzické infrastruktuře je především otázkou stavebně technickou, když se nejedná o přístup k aktivním prvkům, ale pouze k fyzické infrastruktuře jako jsou např. potrubí, stožáry, kabelovody, inspekční komory, vstupní šachty, rozvodné skříně, budovy nebo vstupy do budov, antény, věže a sloupy.

Pro provozovatele sítí elektronických komunikací, zejména nové účastníky na trhu, může být výrazně efektivnější využít pro účely zavádění sítí elektronických komunikací již existující fyzickou infrastrukturu včetně infrastruktury jiných síťových odvětví, zejména v oblastech, kde vhodná síť elektronických komunikací není k dispozici, nebo tam, kde vybudování nové fyzické infrastruktury nemusí být ekonomicky proveditelné. Synergie napříč odvětvími pomohou navíc podstatně snížit potřebu stavebních prací pro budování sítí elektronických komunikací, a tím i společenské a ekologické náklady s nimi spojené, jako je znečištění, škodlivé vlivy a dopravní problémy.

Z výše uvedených důvodů je nezbytné, aby byl usnadněn přístup k již existující fyzické infrastruktuře.

Žádost oprávněné osoby musí být podána u povinné osoby v písemné podobě a řádně odůvodněna.

Oprávněná osoba (tj. osoba, která chce získat přístup ke stávající fyzické infrastruktuře) musí svou žádost pro povinnou osobu koncipovat konkrétně, tedy připojit k ní návrh smlouvy s identifikací oprávněné osoby, povinné osoby a vlastníka dotčené fyzické infrastruktury, s vymezením prvků fyzické infrastruktury, ke kterým je požadován přístup, navrhovaných podmínek požadovaného přístupu, návrhu projektu a časového průběhu jeho provedení, a to

vše tak, aby povinná osoba mohla vyhodnotit podanou žádost a předložený návrh smlouvy z celkového pohledu. Součástí návrhu smlouvy jsou také práva a povinnosti související s trvalým umístěním prvků vysokorychlostní sítě elektronických komunikací a cena za tento přístup, kterou uhradí oprávněná osoba osobě povinné. Potřebné informace pro sestavení žádosti a smlouvy může oprávněná osoba získat mimo jiné postupem podle tohoto zákona s využitím zejména § 6 (Poskytování informací o fyzické infrastruktuře) a § 8 (Průzkum na místě). Součástí žádosti musí být s ohledem na ústavně zaručenou ochranu vlastnictví souhlas vlastníka dotčené fyzické infrastruktury s přístupem k této fyzické infrastruktuře a souhlas vlastníků všech pozemků a staveb dotčených projektem výstavby vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. Souhlas není nezbytný v případě, že povinná osoba je současně vlastníkem fyzické infrastruktury, ke které oprávněná osoba žádá přístup, a pozemků a staveb dotčených projektem výstavby vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.

Smlouva, kterou oprávněná osoba předkládá jako součást své žádosti povinné osobě je smlouvou soukromoprávního charakteru podle obecně platných právních předpisů pro smluvní vztahy a podle tohoto zákona.

Oprávněná osoba je povinna v žádosti použít pro návrh smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře vzor vydaný JIM nebo vzor vydaný povinnou osobou, splňuje-li tento zákonem vymezené podmínky. Pokud vzor zveřejní JIM i povinná osoba, má oprávněná osoba možnost si zvolit jeden ze vzorů podle svého uvážení.

Cílem uložení povinnosti použít vzor smlouvy zveřejněný JIM nebo povinnou osobou je zjednodušení a urychlení vyhodnocení žádosti oprávněné osoby osobou povinnou. Vzor smlouvy zajišťuje, že návrhy smluv předkládané oprávněnou osobou osobě povinné mohou v zásadě mít pouze dvě struktury, buď strukturu vzoru JIM, nebo strukturu vzoru povinné osoby. Pokud by povinnost použít zveřejněný vzor nebyla oprávněné osobě uložena, tak by každá jednotlivá smlouva předkládaná povinné osobě byla specifickým originálem, především co se struktury návrhu smlouvy týká. V takovém případě by povinná osoba musela každý předložený návrh smlouvy složitě zkoumat s využitím právních expertů. To by zbytečně a nepřiměřeně zvyšovalo náklady povinné osoby na plnění povinností podle tohoto zákona. Uvedené zdůvodnění ke vzorům smluv platí i pro další vzory smluv, o kterých tento zákon hovoří.

Zákon také stanoví, že k právnímu jednání, jehož cílem je bránit povinné osobě ve splnění povinnosti podle odstavce 1, se nepřihlíží. Primárně jde o to eliminovat situace, kdy by povinná

osoba svým předchozím právním jednáním (např. uzavřením smlouvy) úmyslně uměle vytvářela překážky, aby se následně mohla vyhnout plnění povinností ve prospěch oprávněné osoby podle tohoto zákona.

K § 5

Požadavek na přístup k již existující fyzické infrastruktuře však není absolutní a neomezený. Povinná osoba sice musí oprávněné osobě na základě žádosti umožnit za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek včetně ceny, přístup ke své infrastruktuře, ale za určitých okolností může z objektivních důvodů přístup odepřít. Fyzická infrastruktura zejména nemusí být technicky vhodná s ohledem na konkrétní okolnosti týkající se infrastruktury, pro kterou byl vyžádán přístup, nebo nedostupná, jako je momentální nedostatek prostoru nebo kvůli budoucím potřebám prostoru, které jsou dostatečně prokázány např. prostřednictvím veřejně dostupných investičních plánů.

Odepření přístupu povinnou osobou člení zákon do dvou skupin. První skupina obsahuje obligatorní důvody, kdy osoba odepře přístup vždy, pokud daná skutečnost nastane a podmínka je splněna a druhá potom fakultativní, kdy povinná osoba může přístup odepřít, pokud daná skutečnost nastane a podmínka je splněna. Oproti směrnicí zvolil předkladatel taxativní výčet důvodů pro odmítnutí žádosti, a to především z důvodu právní jistoty adresátů zákona.

Mezi obligatorní důvody patří možné narušení bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti, veřejného zdraví nebo jiných veřejných zájmů chráněných jinými právními předpisy. Bezpečností státu se rozumí především stav, kdy objektu (státu jako celku nebo jeho podstatným atributům) nehrozí závažné ohrožení svrchovanosti, územní celistvosti, základům politického uspořádání, vnitřního pořádku a bezpečnosti, životů a zdraví občanů, majetkových hodnot a životního prostředí. Veřejným zdravím je potom zdraví ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, který veřejné zdraví definuje jako zdravotní stav obyvatelstva a jeho skupin, když tento zdravotní stav je určován souhrnem přírodních, životních a pracovních podmínek a způsobem života. Co se týká veřejného zájmu, tak je nezbytné jej chápat jako protiklad zájmů soukromých, od nichž se liší tím, že okruh osob, jimž tento zájem svědčí, je vždy neurčitý, když může přitom jít o zájem celospolečenský, lokální nebo skupinový.

Dále mezi obligatorní důvody patří možné narušení bezpečnosti mechanické odolnosti a stability nebo integrity sítě nebo její části, a to zejména kritické infrastruktury. Příkladem částí sítě, kde může dojít „přiložením“ prvků vysokorychlostní sítě elektronických komunikací k ohrožení mechanické odolnosti a stability nebo integrity sítě nebo její části mohou být především stožáry, sloupy, anténní nosiče, věže a podpůrné konstrukce, ale i potrubí, kabelovody, kolektory, inspekční komory, vstupní šachty, rozvodné skříně, nebo vstupy do budov. Konkrétně zde příkladem může být, že zavěšením kabelů pro budování vysokorychlostní sítě elektronických komunikací na stávající stožáry (např. elektrických vedení) již nebudou tyto stožáry vyhovovat požadavkům statické bezpečnosti.

Mezi fakultativní důvody patří technická nevhodnost fyzické infrastruktury pro zavedení prvku vysokorychlostní sítě elektronických komunikací, právní překážky dostupnosti fyzické infrastruktury k zavedení prvku vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, a to s výjimkou případů právního jednání povinné osoby, jehož cílem je bránit povinné osobě ve splnění povinnosti podle § 4 odst. 1, nedostupnost prostoru k uložení prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, včetně budoucích potřeb povinné osoby, riziko závažného vzájemného rušení plánované nebo stávající služby elektronických komunikací a poskytování jiných služeb prostřednictvím stejné fyzické infrastruktury, dostupnost jiných možností poskytování služeb vysokorychlostního připojení na dané fyzické infrastruktuře za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek vhodných k zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, například prostřednictvím velkoobchodní nabídky služeb povinné osoby v rámci již existující infrastruktury, nebo zjevná nepřiměřenost požadavku oprávněné osoby na přístup k fyzické infrastruktuře.

V případě nedostupnosti prostoru k uložení prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací z důvodu budoucích potřeb povinné osoby je nezbytné, aby povinná osoba byla schopna budoucí potřeby prokazatelně doložit, například svými schválenými obchodními a investičními plány.

V případě rizika závažného vzájemného rušení plánované nebo stávající služby elektronických komunikací a poskytování jiných služeb prostřednictvím stejné fyzické infrastruktury se jedná primárně o vzájemné negativní fyzikální ovlivňování.

V případě dostupnosti jiných možností přístupu k fyzické infrastruktuře se jedná o situace, kdy povinná osoba již poskytuje velkoobchodní přístup k fyzické infrastruktuře sítě, která by splňovala potřeby žadatele o přístup a přístup k uvedené fyzické infrastruktuře může mít

negativní hospodářský dopad na obchodní model povinné osoby a investiční pobídky a může mít za následek i neefektivní zdvojování prvků sítě.

Důvodem pro odmítnutí žádosti je také skutečnost, že žádost oprávněné osoby neobsahuje povinné náležitosti podle § 4 odst. 2.

Lhůta pro sdělení důvodů odmítnutí žádosti činí dva měsíce od jejího obdržení, přičemž o odmítnutí a jeho důvodech informuje povinná osoba osobu oprávněnou písemně, a to včetně řádného odůvodnění důvodů, které vedly povinnou osobu k odmítnutí žádosti oprávněné osoby.

V případě odmítnutí žádosti o přístup nebo v případě neshody během obchodního jednání o technických, cenových a obchodních podmínkách (nebyla-li uzavřena smlouva týkající se přístupu k fyzické infrastruktuře do 2 měsíců ode dne doručení žádosti povinné osobě) se může každá ze stran obrátit na ČTÚ jako rozhodce sporů s žádostí o rozhodnutí sporu, aby se zamezilo neodůvodněnému odepření ujednání nebo uložení nepřiměřených podmínek kterékoliv smluvní straně.

K § 6

Směrnice zavádí pro oprávněné osoby právo na poskytnutí souboru minimálních informací (dále též pojem „údaje“) týkajících se fyzické infrastruktury povinných osob. Tyto minimální informace mají být zpřístupněny v elektronické podobě za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek. Pro případ, kdy nejsou minimální informace k dispozici prostřednictvím JIM, zavádí Směrnice povinnost, aby provozovatelé sítí tyto informace zpřístupnili na základě konkrétní písemné žádosti podniku zajišťujícího nebo oprávněného zajišťovat veřejné komunikační síť.

V zájmu efektivního plánování budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a zajištění co nejefektivnějšího využití existujících infrastruktur vhodných k zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací tedy oprávněné osoby mají právo na přístup k souboru minimálních údajů o fyzické infrastruktuře, a to primárně prostřednictvím JIM, které tyto informace již má k dispozici ze své předešlé činnosti nebo je získá od povinných orgánů.

V rámci minimálních údajů o fyzické infrastruktuře budou uvedeny základní technické parametry (průměr, průřez, počet prvků, typy podpěr, výška sloupů atd.) a určení jejího druhu (např. energetika, elektronické komunikace, plynovody, teplovody, veřejné osvětlení, vodovody, kanalizace, kabelovody, kolektory atd.), a to vše v rozsahu jak jsou povinné osoby

povinný předávat tyto informace povinným orgánům v rámci svých jiných zákonných povinností. Bude uvedeno její umístění (nadzemní vs. podzemní) a geometrické a polohové určení. Taktéž bude uvedeno, v rámci údajů o současném využití fyzické infrastruktury, zda se jedná například o fyzickou infrastrukturu pro přenos nebo distribuci elektřiny, přepravu nebo distribuci plynu, rozvod tepelné energie, veřejné osvětlení, rozvod vody, sběr nebo čištění odpadních vod atd.) Soubor minimálních údajů zahrnuje také identifikaci vlastníka a provozovatele fyzické infrastruktury a jejich kontaktní údaje.

Oprávněná osoba má právo na poskytnutí souboru minimálních informací o fyzické infrastruktuře povinných osob jen v rozsahu svého plánovaného projektu, přičemž oblast plánovaného projektu musí oprávněná osoba ve své žádosti přesně a explicitně vymežit. Toto omezení je zavedeno z důvodu ochrany práv povinné osoby jako prostředek zamezení šikanózních žádostí o informace.

Lhůta pro poskytnutí údajů je pro JIM jeden měsíc od doručení žádosti oprávněné osoby, která musí být podána u JIM písemně. Oproti ve směrnici použitému neurčitému pojmu pro dobu na poskytnutí informací neprodleně byla z důvodu právní jistoty zvolena konkrétní lhůta pro poskytnutí informací.

Pokud JIM nemá požadovaný soubor minimálních údajů k dispozici ze své předešlé činnosti, požádá o soubor minimálních údajů povinný orgán, kterým budou ve velké většině případů orgány územního plánování nebo stavební úřady. Povinný orgán, který má v důsledku výkonu své působnosti soubor minimálních údajů o fyzické infrastruktuře nebo jeho část k dispozici v elektronické podobě, poskytne tento soubor JIM do 2 měsíců ode dne doručení žádosti.

Protože povinný orgán většinou nebude původcem souboru minimálních údajů, JIM jej poskytne ve formátu a v rozsahu, ve kterém je přijal od povinné osoby. V takovém případě za správnost a úplnost odpovídá nikoliv povinný orgán, ale jejich poskytovatel. Z tohoto důvodu také předkladatel nevyužil možnost danou směrnici prodloužit lhůtu pro poskytnutí údajů JIM z důvodu potřeby zaručit spolehlivost poskytnutých informací o jeden měsíc. Pokud povinný orgán není původcem souboru minimálních údajů, sdělí současně tuto skutečnost JIM s jejich poskytnutím JIM.

JIM požadovaný soubor minimálních údajů oprávněné osobě neposkytne, pokud by jejich poskytnutím mohlo dojít k narušení bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti, veřejného zdraví nebo jiných veřejných zájmů chráněných jinými právními předpisy, nebo narušení bezpečnosti mechanické odolnosti a stability nebo integrity sítě nebo její části, a to zejména kritické

infrastruktury, nebo pokud oprávněná osoba nedoložila ani na výzvu oprávněnost rozsahu požadovaných údajů pro svůj plánovaný projekt zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.

Pokud JIM nemá požadovaný soubor minimálních údajů k dispozici ze své předešlé činnosti a pokud je na základě své žádosti u povinného orgánu neobdržel od tohoto orgánu, tak JIM vyrozumí o této skutečnosti oprávněnou osobu. V takovém případě poté může oprávněná osoba požádat o poskytnutí souboru minimálních údajů přímo povinnou osobu.

K § 7

Povinná osoba požadovaný soubor minimálních údajů oprávněné osobě neposkytne, pokud by jejich poskytnutím mohlo dojít k narušení bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti, veřejného zdraví nebo jiných veřejných zájmů chráněných jinými právními předpisy, nebo narušení bezpečnosti mechanické odolnosti a stability nebo integrity sítě nebo její části, a to zejména kritické infrastruktury, nebo z důvodu nutnosti ochrany jejího obchodního tajemství.

Povinná osoba může také požadavek na poskytnutí minimálních informací oprávněné osobě odmítnout za taxativně vymezených podmínek a to pokud již požadovaný soubor minimálních údajů zveřejnila způsobem umožňujícím dálkový přístup, když v takovém případě sdělí oprávněné osobě údaje umožňující přístup ke zveřejněným údajům, nebo požadovaný soubor minimálních údajů již poskytla JIM nebo povinnému orgánu v rámci výkonu jeho působnosti, nebo pokud oprávněná osoba nedoložila ani na výzvu oprávněnost rozsahu požadovaných údajů pro svůj plánovaný projekt zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.

Odmítne-li povinná osoba žádost o poskytnutí souboru minimálních údajů, sdělí tuto skutečnost písemně s odůvodněním oprávněné osobě a JIM.

Pokud povinná osoba odmítla žádost oprávněné osoby nebo pokud povinná osoba neposkytla požadovaný soubor minimálních údajů oprávněné osobě do 2 měsíců ode dne, kdy jí byla žádost oprávněné osoby doručena, má oprávněná osoba právo předložit věc k rozhodnutí ČTÚ.

ČTÚ rozhodne o povinnosti poskytnout údaje nebo rozhodne o odmítnutí poskytnutí údajů s tím, že své rozhodnutí musí řádně odůvodnit.

K § 8

Pro jednoznačnější představu o fyzické infrastruktuře povinné osoby může oprávněná osoba požadovat po povinné osobě průzkum na místě. Průzkum na místě v případě sítí elektronických komunikací zahrnuje i přípojky elektronických komunikací viz definice přípojky v § 2.

Žádost o průzkum na místě musí být písemná. Přílohou žádosti musí být návrh na uzavření smlouvy, který vymezí fyzickou infrastrukturu, o jejíž průzkum na místě se žádá, a stanoví způsob, termín a cenu provedení průzkumu na místě. Součástí žádosti musí být s ohledem na ústavně zaručenou ochranu vlastnictví souhlas vlastníka dotčené fyzické infrastruktury a souhlas všech vlastníků pozemků nebo staveb dotčených průzkumem na místě. Souhlas není nezbytný v případě, že povinná osoba je současně vlastníkem fyzické infrastruktury, ke které oprávněná osoba žádá provedení průzkumu na místě, a pozemků a staveb dotčených požadovaným průzkumem na místě.

Smlouva, kterou oprávněná osoba předkládá jako součást své žádosti povinné osobě je smlouvou soukromoprávního charakteru podle obecně platných právních předpisů pro smluvní vztahy a podle tohoto zákona.

Oprávněná osoba je povinna v žádosti použít pro návrh smlouvy o provedení průzkumu na místě vzor vydaný JIM nebo vzor vydaný povinnou osobu, splňuje-li tento zákonem vymezené podmínky. Pokud vzor zveřejní JIM i povinná osoba, má oprávněná osoba možnost si zvolit jeden ze vzorů podle svého uvážení.

Povinná osoba informuje v odpovědi na žádost oprávněnou osobu o možném využití prvků dotčené fyzické infrastruktury, které mají být předmětem průzkumu, oprávněnou osobou. Možným využitím prvků dotčené fyzické infrastruktury se rozumí možnost jejich využití pro plánovaný projekt zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací oprávněnou osobou. Jedná se například o využitelný prostor pro zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací v již existujících chráničkách povinné osoby, apod.

Povinná osoba umožní průzkum své fyzické infrastruktury na místě oprávněné osobě na základě její odůvodněné žádosti a na její náklady, a to na základě spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek. Současně je na základě článku 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod oprávněná osoba povinna poskytnout povinné osobě náhradu za nucené omezení vlastnického práva v míře odpovídající rozsahu, v němž byla povinná osoba průzkumem své fyzické infrastruktury dotčena.

K § 9

Požadavek na průzkum na místě není absolutní a neomezený. Povinná osoba sice musí oprávněné osobě na základě její odůvodněné žádosti a na její náklady umožnit průzkum na místě, a to na základě spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek, ale za určitých okolností může z objektivních důvodů průzkum na místě odepřít.

Odepření přístupu povinnou osobou člení zákon do dvou skupin. První skupina obsahuje obligatorní důvody, kdy osoba odepře provedení průzkumu vždy, pokud daná skutečnost nastane a podmínka je splněna a druhá potom fakultativní, kdy povinná osoba může průzkum odepřít, pokud daná skutečnost nastane a podmínka je splněna.

Mezi obligatorní důvody patří možné narušení bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti, veřejného zdraví nebo jiných veřejných zájmů chráněných jinými právními předpisy. Bezpečností státu se rozumí především stav, kdy objektu (státu jako celku nebo jeho podstatným atributům) nehrozí závažné ohrožení svrchovanosti, územní celistvosti, základům politického uspořádání, vnitřního pořádku a bezpečnosti, životů a zdraví občanů, majetkových hodnot a životního prostředí. Veřejným zdravím je potom zdraví ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, který veřejné zdraví definuje jako zdravotní stav obyvatelstva a jeho skupin, když tento zdravotní stav je určován souhrnem přírodních, životních a pracovních podmínek a způsobem života. Co se týká veřejného zájmu, tak je nezbytné jej chápat jako protiklad zájmů soukromých, od nichž se liší tím, že okruh osob, jimž tento zájem svědčí, je vždy neurčitý, když může přitom jít o zájem celospolečenský, lokální nebo skupinový.

Dále mezi obligatorní důvody patří možné narušení bezpečnosti mechanické odolnosti a stability nebo integrity sítě nebo její části, a to zejména kritické infrastruktury. Příkladem částí sítě, kde může dojít „přiložením“ prvků vysokorychlostní sítě elektronických komunikací k ohrožení mechanické odolnosti a stability nebo integrity sítě nebo její části mohou být především stožáry, sloupy, anténní nosiče, věže a podpůrné konstrukce, ale i potrubí, kabelovody, kolektory, inspekční komory, vstupní šachty, rozvodné skříně, nebo vstupy do budov. Konkrétně zde příkladem může být, že zavěšením kabelů pro budování vysokorychlostní sítě elektronických komunikací na stávající stožáry (např. elektrických vedení) již nebudou tyto stožáry vyhovovat požadavkům statické bezpečnosti.

Mezi fakultativní důvody patří technická nevhodnost fyzické infrastruktury pro zavedení prvku vysokorychlostní sítě elektronických komunikací, právní překážky dostupnosti fyzické

infrastruktury k zavedení prvku vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, a to s výjimkou případů právního jednání povinné osoby, jehož cílem je bránit povinné osobě ve splnění povinnosti podle § 4 odst. 1, nedostupnost prostoru k uložení prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, včetně budoucích potřeb povinné osoby a riziko závažného vzájemného rušení plánované nebo stávající služby elektronických komunikací a poskytování jiných služeb prostřednictvím stejné fyzické infrastruktury, dostupnost jiných možností poskytování služeb vysokorychlostního připojení na dané fyzické infrastruktuře za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek vhodných k zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, například prostřednictvím velkoobchodní nabídky služeb povinné osoby v rámci již existující infrastruktury.

V případě nedostupnosti prostoru k uložení prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací z důvodu budoucích potřeb povinné osoby je nezbytné, aby povinná osoba byla schopna budoucí potřeby prokazatelně doložit, například svými schválenými obchodními a investičními plány.

V případě rizika závažného vzájemného rušení plánované nebo stávající služby elektronických komunikací a poskytování jiných služeb prostřednictvím stejné fyzické infrastruktury se jedná primárně o vzájemné negativní fyzikální ovlivňování.

Důvodem pro odmítnutí žádosti je také skutečnost, že žádost oprávněné osoby neobsahuje povinné náležitosti podle § 8 odst. 2.

Lhůta pro sdělení důvodů odmítnutí žádosti o průzkum na místě činí jeden měsíce od jejího obdržení, přičemž o odmítnutí a jeho důvodech informuje povinná osoba osobu oprávněnou písemně, a to včetně řádného odůvodnění důvodů, které vedly povinnou osobu k odmítnutí žádosti oprávněné osoby.

Pokud dojde k odmítnutí žádosti o průzkum na místě, zůstává povinné osobě povinnost poskytnout informace o možném využití prvků dotčené fyzické infrastruktury podle § 8 odst. 4.

V případě odmítnutí žádosti o provedení průzkumu na místě nebo v případě neshody během obchodního jednání o vymezení fyzické infrastruktury, o jejíž průzkum na místě se žádá, o stanovení způsobu, termínu a ceny provedení průzkumu na místě (nebyla-li uzavřena smlouva týkající se provedení průzkumu na místě do 1 měsíce ode dne doručení žádosti povinné osobě) se může oprávněná osoba obrátit na ČTÚ jako rozhodce sporů s žádostí o rozhodnutí sporu, aby

se zamezilo neodůvodněnému odepření ujednání nebo uložení nepřiměřených podmínek kterékoliv smluvní straně.

K § 10

Koordinace stavebních prací týkajících se fyzické infrastruktury může zajistit značné úspory a minimalizovat zátěž pro oblast dotčenou budováním nových vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.

Předmětem koordinace podle tohoto zákona jsou veřejné sítě elektronických komunikací, neveřejné sítě elektronických komunikací financované z veřejných prostředků a dále fyzické infrastruktury určené k poskytování služeb přepravy, přenosu nebo distribuce plynu nebo elektrické energie včetně veřejného osvětlení, rozvodu tepelné energie, rozvodu vody včetně odstraňování nebo čištění odpadních a kanalizačních vod, odvodňovacích systémů a dopravních služeb včetně drah, silnic, přístavů a letišť nebo fyzické infrastruktury uvnitř budovy. U všech uvedených kategorií se uplatní požadavek, že koordinaci podléhají pouze ty infrastruktury, které jsou alespoň částečně financovány z veřejných prostředků.

Stavební práce zcela nebo částečně financované z veřejných prostředků by měly vést k maximalizaci pozitivního společného výsledku využitím pozitivních externalit takových prací napříč odvětvími a zajištěním rovných příležitostí při sdílení dostupné a plánované fyzické infrastruktury za účelem budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. V případě stavebních prací, které nejsou financovány z veřejných prostředků, není dotčeno právo zúčastněných stran uzavírat dohody o koordinaci stavebních prací v souladu s jejich vlastními investičními a obchodními plány a jimi upřednostňovaným časovým rámcem.

Žádost oprávněné osoby musí být podána u povinné osoby v písemné podobě.

Oprávněná osoba (tj. osoba, která chce získat koordinaci stavebních prací) musí svou žádost pro povinnou osobu koncipovat konkrétně, tedy připojit k ní návrh smlouvy s identifikací oprávněné osoby, povinné osoby, zhotovitele stavby, je-li znám, s vymezením fyzické infrastruktury, s vymezením prvků dotčené stávající nebo plánované sítě elektronických komunikací, s podmínkami projektu na zavedení vysokorychlostní sítě elektronických komunikací, pro který oprávněná osoba žádá o koordinaci stavebních prací, časový průběh jeho provedení, a to vše tak, aby povinná osoba mohla vyhodnotit podanou žádost a předložený návrh smlouvy z celkového pohledu. Součástí návrhu smlouvy jsou také práva a povinnosti

související s koordinací stavebních prací a rozdělení dodatečných nákladů vyplývajících z koordinace stavebních prací mezi oprávněnou osobu a povinnou osobou.

Potřebné informace pro sestavení žádosti a smlouvy může oprávněná osoba získat mimo jiné postupem podle tohoto zákona s využitím zejména § 11 (Poskytování údajů o stavebních pracích). Součástí žádosti musí být s ohledem na ústavně zaručenou ochranu vlastnictví souhlas vlastníka dotčené stávající nebo plánované fyzické infrastruktury s koordinací prací stavebních prací při rekonstrukci stávající nebo výstavbě plánované fyzické infrastruktury a souhlas vlastníků všech pozemků a staveb dotčených koordinací stavebních prací projektem výstavby vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. Souhlas není nezbytný v případě, že povinná osoba je současně vlastníkem fyzické infrastruktury, ke které oprávněná osoba žádá koordinaci stavebních prací, a pozemků a staveb dotčených koordinací stavebních prací projektem výstavby vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.

Smlouva, kterou oprávněná osoba předkládá jako součást své žádosti povinné osobě je smlouvou soukromoprávního charakteru podle obecně platných právních předpisů pro smluvní vztahy a podle tohoto zákona.

Oprávněná osoba je povinna v žádosti použít pro návrh smlouvy o koordinaci stavebních prací vzor vydaný JIM nebo vzor vydaný povinnou osobou, splňuje-li tento zákonem vymezené podmínky. Pokud vzor zveřejní JIM i povinná osoba, má oprávněná osoba možnost si zvolit jeden ze vzorů podle svého uvážení.

Žádosti o koordinaci stavebních prací je povinná osoba povinna vyhovět za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek, a to na základě odůvodněné žádosti oprávněné osoby, pokud koordinace stavebních prací nevyžaduje dodatečné náklady pro původně plánované stavební práce, které by nesla povinná osoba, zejména náklady z důvodu dalšího prodloužení, pokud to povinné osobě nebrání v kontrole nad stavebními pracemi, za předpokladu, že žádost o koordinaci stavebních prací oprávněná osoba podala nejpozději 1 měsíc před podáním žádosti o povolení. Nad rámec směrnice zvolil předkladatel jako další důvod pro odmítnutí žádosti analogicky k důvodům pro odmítnutí žádosti o přístup situace, kdy by byla ohrožena bezpečnost a integrita sítí, bezpečnost státu, veřejná bezpečnost, veřejné zdraví nebo zachování ochrany obchodního tajemství povinné osoby.

Pokud povinná osoba odmítne žádost o koordinaci stavebních prací, sdělí důvody odmítnutí, a to včetně řádného odůvodnění důvodů, které vedly povinnou osobu k odmítnutí žádosti oprávněné osoby, oprávněné osobě a JIM.

V případě odmítnutí žádosti o koordinaci stavebních prací nebo v případě neshody během obchodního jednání o technických, cenových a obchodních podmínkách (nebyla-li uzavřena smlouva týkající se koordinace stavebních prací do 1 měsíce ode dne doručení žádosti povinné osobě) se může každá ze stran obrátit na ČTÚ jako rozhodce sporů s žádostí o rozhodnutí sporu, aby se zamezilo neodůvodněnému odepření ujednání nebo uložení nepřiměřených podmínek kterékoliv smluvní straně.

K § 11

Pro efektivní koordinaci a plánování projektů je nezbytné zajistit, aby byly v dostatečném předstihu známy plánované práce týkající se fyzické infrastruktury, pro kterou bylo uděleno povolení, nebo ohledně které povolovací řízení probíhá nebo se v následujících šesti měsících plánuje podání žádosti o udělení povolení. Předmětem informování podle tohoto ustanovení jsou obdobně jako u koordinace stavebních prací podle § 10 veřejné sítě elektronických komunikací, neveřejné sítě elektronických komunikací a dále fyzická infrastruktura určená k poskytování služeb přepravy, přenosu nebo distribuce plynu nebo elektrické energie včetně veřejného osvětlení, rozvodu tepelné energie, rozvodu vody včetně odstraňování nebo čištění odpadních a kanalizačních vod, odvodňovacích systémů a dopravních služeb včetně drah, silnic, přístavů a letišť nebo fyzické infrastruktury uvnitř budovy. U všech uvedených kategorií se uplatní požadavek, že informování podléhají pouze ty infrastruktury, které jsou alespoň částečně financovány z veřejných prostředků.

Žádost o poskytnutí informací o stavebních pracích musí být písemná a řádně odůvodněná.

Povinná osoba je povinna žádosti poskytnutí informací o stavebních pracích povinna vyhovět do 2 týdnů ode dne doručení žádosti s tím, že oprávněné osobě poskytne údaje o umístění a druhu stavebních prací v oblasti vymezené katastrálním územím, specifikaci prvků stávající nebo plánované fyzické infrastruktury dotčené stavebními pracemi, předpokládaný termín zahájení stavebních prací a doba jejich trvání a kontaktní údaje povinné osoby. Uvedené údaje a informace jsou povinnou osobou poskytovány za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek.

Současně s poskytnutím uvedených údajů a informací oprávněné osobě je povinná osoba poskytnout i JIM. Tím bude zajištěno, aby mohly případně další oprávněné osoby participovat na těchto plánovaných pracích a koordinovat své projekty. Povinná osoba již není povinna

informovat oprávněnou osobu o aktualizacích informací o stavebních pracích s výjimkou případů, kdy jsou mu změny známy v okamžiku poskytnutí informací.

K § 12

Požadavek na poskytnutí informací o stavebních pracích není absolutní a neomezený. Povinná osoba sice musí oprávněné osobě na základě její odůvodněné žádosti a na její náklady informace poskytnout, a to na základě spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek, ale za určitých okolností může z objektivních důvodů žádost o poskytnutí informací odmítnout.

Odmítnutí žádosti o poskytnutí informací povinnou osobou člení zákon do dvou skupin. První skupina obsahuje obligatorní důvody, kdy osoba odmítne žádost o poskytnutí informací vždy, pokud daná skutečnost nastane a podmínka je splněna a druhá potom fakultativní, kdy povinná osoba může žádost o poskytnutí informací odmítnout, pokud daná skutečnost nastane a podmínka je splněna.

Mezi obligatorní důvody patří možné narušení bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti, veřejného zdraví. Bezpečností státu se rozumí především stav, kdy objektu (státu jako celku nebo jeho podstatným atributům) nehrozí závažné ohrožení svrchovanosti, územní celistvosti, základům politického uspořádání, vnitřního pořádku a bezpečnosti, životů a zdraví občanů, majetkových hodnot a životního prostředí. Veřejným zdravím je potom zdraví ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, který veřejné zdraví definuje jako zdravotní stav obyvatelstva a jeho skupin, když tento zdravotní stav je určován souhrnem přírodních, životních a pracovních podmínek a způsobem života. Dále mezi obligatorní důvody patří možné narušení bezpečnosti a integrity sítě nebo její části.

Mezi fakultativní důvody patří situace, kdy povinná osoba požadované údaje zveřejnila způsobem umožňujícím dálkový přístup, když v takovém případě sdělí oprávněné osobě pouze údaje umožňující přístup ke zveřejněnému údaji.

Dále mezi fakultativní důvody patří situace, kdy povinná osoba již poskytla požadované údaje JIM nebo povinnému orgánu v rámci výkonu jeho působnosti.

Lhůta pro sdělení důvodů odmítnutí žádosti o poskytnutí údajů o stavebních pracích činí dva týdny od jejího obdržení, přičemž o odmítnutí a jeho důvodech informuje povinná osoba osobu oprávněnou písemně, a to včetně řádného odůvodnění důvodů, které vedly povinnou osobu

k odmítnutí žádosti oprávněné osoby. V případě odmítnutí informuje povinná osoba o této skutečnosti současně též JIM.

Pokud povinná osoba odmítla žádost oprávněné osoby nebo pokud povinná osoba neposkytla požadované údaje o stavebních pracích oprávněné osobě do 2 týdnů ode dne, kdy jí byla žádost oprávněné osoby doručena, má oprávněná osoba právo předložit věc k rozhodnutí ČTÚ.

ČTÚ rozhodne o povinnosti poskytnout údaje nebo rozhodne o odmítnutí poskytnutí údajů s tím, že své rozhodnutí musí řádně odůvodnit.

K § 13

Každý poskytovatel veřejných komunikačních sítí by měl mít právo zavést na vlastní náklady až k přístupovému bodu svou síť a právo na přístup ke kterékoli existující fyzické infrastruktuře uvnitř budovy za účelem budování vysokorychlostní sítě elektronických komunikací, pokud je duplikace technicky nemožná nebo ekonomicky neefektivní.

Současná právní úprava (konkrétně zákon o elektronických komunikacích) už obsahuje možnost ČTÚ rozhodnout o uložení povinnosti podniku s významnou tržní silou vyhovět přiměřeným požadavkům jiného podnikatele na využívání a přístup k jeho specifickým síťovým prvkům a přiřazeným prostředkům. Povinnost uložená ČTÚ by se však vztahovala pouze na podnik s významnou tržní silou v oblasti elektronických komunikací a nikoliv na jiné provozovatele sítí zejména v sektoru utilit.

Proto se navrhuje, aby měla oprávněná osoba právo ukončit svou vysokorychlostní síť elektronických komunikací v prostorách koncového uživatele, pokud infrastruktura uvnitř budovy umožňující vysokorychlostní připojení neexistuje. K ukončení sítě je zapotřebí souhlasu koncového uživatele a výkon oprávnění je nezbytné realizovat tak, aby byl dopad na vlastnická práva dalších osob minimální.

Dále se navrhuje, aby měla oprávněná osoba právo na přístup za přiměřenou náhradu ke kterékoli existující fyzické infrastruktuře uvnitř budovy za účelem budování vysokorychlostní sítě elektronických komunikací. Podmínkou výkonu tohoto práva je skutečnost, že výstavba nové vysokorychlostní sítě elektronických komunikací by byla technicky nemožná nebo ekonomicky neefektivní.

K § 14

Oprávněná osoba musí svou žádost o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy nebo k přístupovému bodu koncipovat konkrétně, tedy připojit k ní smlouvu s identifikací oprávněné osoby, povinné osoby a vlastníka dotčené fyzické infrastruktury uvnitř budovy nebo přístupového bodu, prvků fyzické infrastruktury uvnitř budovy nebo označení přístupového bodu a s vymezením podmínek navrhovaného přístupu, návrhu projektu a časového průběhu jeho provedení tak, aby povinná osoba mohla zhodnotit podanou žádost v celkovém pohledu.

Povinná osoba potom musí oprávněné osobě na základě žádosti umožnit za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek přístup ke své fyzické infrastruktuře uvnitř budovy nebo k přístupovému bodu. Tato povinnost taktéž není absolutní. Povinná osoba může z objektivních důvodů přístup odepřít. Důvodem odmítnutí žádosti je dostupnost jiných možností spravedlivého, přiměřeného a nediskriminačního přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy nebo k přístupovému bodu, vhodných k poskytování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, zejména pokud povinná osoba již poskytuje velkoobchodní přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy nebo přístupovému bodu. Taktéž je důvodem pro odmítnutí žádosti skutečnost, že žádost oprávněné osoby neobsahuje povinné náležitosti.

V případě odmítnutí žádosti o přístup nebo nebyla-li ve lhůtě 2 měsíců od doručení žádosti povinné osobě uzavřena smlouva o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, může se každá ze stran obrátit na ČTÚ jako řešitele sporu. Pro podání žádosti o rozhodnutí sporu je nutné, aby byla ČTÚ současně předložena žádost oprávněné osoby.

K § 15

Podle recitálu Směrnice dosažení cílů Digitální agendy vyžaduje, aby se zavádění infrastruktury přiblížilo prostorám koncových uživatelů, přičemž musí být plně respektována zásada proporcionality. Mělo by být usnadněno vybudování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací až ke koncovým uživatelům a zároveň zajištěna technologická neutralita, zejména prostřednictvím fyzické infrastruktury uvnitř budovy, připravené pro vysokorychlostní připojení. S ohledem na skutečnost, že náklady na instalaci fyzické infrastruktury (např. minichrániček) během výstavby budovy jsou relativně nízké, zatímco dodatečné dovybavení budov vysokorychlostní infrastrukturou může představovat významnou část nákladů na budování vysokorychlostní sítě, musí být všechny nové nebo významně renovované budovy určené pro bydlení, obchod nebo budovy občanského vybavení vybaveny fyzickou

infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro vysokorychlostní připojení až do koncového bodu sítě v prostorách koncového uživatele a musí být vybaveny přístupovým bodem budovy.

Povinnosti podle odstavce 1 se nevztahují na budovy nebo stavby, které jsou kulturní památkou památky a budovy, které nejsou kulturní památkou, ale jsou v památkové rezervaci, památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny, a mohou být dotčeny zájmy státní památkové péče na jejich ochraně. Skutečnost uvedenou ve větě předchozí, na základě které není nutné, aby stavby byly vybaveny fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro vysokorychlostní připojení až do koncového bodu sítě v prostorách koncového uživatele a byly vybaveny přístupovým bodem budovy, stavebník nebo vlastník budovy doloží při podání žádosti o povolení závazným stanoviskem orgánu státní památkové péče.

Povinnosti podle odstavce 1 se dále nevztahují na budovy nebo stavby pro bydlení s méně než dvěma byty a budovy důležité pro obranu nebo bezpečnost státu.

K § 16

O skutečnostech, které se oprávněná osoba dozví postupem podle tohoto zákona, tedy nejen o minimálním souboru informací, ale také o informacích získaných v rámci průzkumu na místě atd., je tato osoba povinna zachovávat mlčenlivost a zajistit jejich ochranu před jejich zneužitím nebo neoprávněným použitím, pokud tyto informace nejsou veřejně dostupné. Pokud oprávněná osoba požadovanou ochranu nezajistí, dopustí přestupku podle tohoto zákona.

K § 17

Orgánem pro rozhodování sporů podle tohoto zákona je ČTÚ, který postupuje při rozhodování sporů podle tohoto zákona podle příslušných ustanovení správního řádu a podle tohoto zákona.

Řízení se zahajuje na návrh, který musí být podán nejpozději do jednoho měsíce od okamžiku, kdy nastala skutečnost zakládající oprávnění podat návrh na rozhodnutí (zejména nevyhovění žádosti podle tohoto zákona, její odmítnutí, zmeškání lhůty pro provedení určitého úkonu atd.). Zmeškání lhůty pro podání návrhu na rozhodnutí má za následek odmítnutí návrhu ze strany ČTÚ. Lhůty jsou stanoveny přísně s ohledem na právní jistotu stran sporu. Navrhovatel musí aktivně hájit svá práva, jinak přichází o možnost řešit spor prostřednictvím ČTÚ.

Pro podání žádosti o rozhodnutí sporu je nezbytné, aby byla ČTÚ současně předložena žádost oprávněné osoby vůči osobě povinné se všemi jejími přílohami, ke které se předkládaný spor k rozhodnutí ČTÚ předkládá se specifikací, co je předmětem sporu, a to vše tak, aby ČTÚ mohl vyhodnotit podaný návrh na rozhodnutí z celkového pohledu. Součástí návrhu na rozhodnutí sporu o uzavření smlouvy musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí.

ČTÚ na základě předloženého návrhu na rozhodnutí projedná věc bez zbytečného odkladu a rozhodne o povinnosti uzavřít smlouvu, pokud oprávněná osoba na návrhu trvá, nebo poskytnout údaje nebo návrh na rozhodnutí sporu zamítne. Pokud nelze věc projednat bez zbytečného odkladu rozhodne ČTÚ o sporu o přístup k fyzické infrastruktuře do 4 měsíců a o sporu o průzkum na místě, o sporu o koordinaci stavebních prací, o sporu o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy a o stanovení povinnosti poskytnout soubor minimálních údajů a údaje o stavebních pracích do 2 měsíců. Při rozhodování o uzavření smlouvy ČTÚ zpravidla využije i vzor smlouvy zveřejněný ČTÚ.

Při stanovení cen za poskytnutí přístupu ČTÚ zajistí, aby povinná osoba měla přiměřenou možnost náhrady svých ekonomicky oprávněných nákladů vzniklých v souvislosti s poskytováním přístupu k jeho fyzické infrastruktuře. ČTÚ zohlední i dopad požadovaného přístupu na obchodní plán povinné osoby, včetně investic, jež povinná osoba již vynaložila, a to zejména investic uskutečněných do fyzické infrastruktury, o přístup k níž bylo požádáno. Tento požadavek kopíruje požadavky Směrnice, viz např. recitál 19.

Vzhledem k tomu, že v různých odvětvích dotčených tímto zákonem působí tzv. „sektoroví regulátoři“, kteří jsou specializovanými odbornými orgány pro řešení problematiky daného sektoru, tak si pro účely rozhodování podle tohoto zákona může ČTÚ vyžádat stanovisko od správního orgánu, jehož působnosti se předmět sporu týká. Tento správní orgán je povinen vydat své stanovisko do 30 dnů.

K § 18

Proti rozhodnutí Úřadu o sporu není přípustný rozklad, přezkumné řízení ani obnova řízení. Jinými slovy opravný prostředek ve správním řízení je proti rozhodnutí ČTÚ vyloučen. Strana, která není s výsledkem sporu spokojena, však má právo domáhat se nápravy u správního soudu na základě správní žaloby podané podle soudního řádu správního.

K § 19 a § 20

Zde jsou řešeny přestupky fyzických i právnických osob za porušení povinností stanovených tímto zákonem a společná ustanovení k nim, atd.

Přestupky jsou stanoveny pouze k těm povinnostem zákona, za jejichž porušení není příslušná osoba sankcionována jiným způsobem nebo u nichž nelze efektivně využít institutu donucovací pokuty.

Mezi přestupky fyzických i právnických osob je zařazeno i porušení mlčenlivosti oprávněné osoby o skutečnostech, které se oprávněná osoba dozví postupem podle tohoto zákona, tedy nejen o minimálním souboru informací, ale také o informacích získaných v rámci průzkumu na místě atd.

Za všechny přestupky definované tímto zákonem lze uložit pokutu do 200 000 Kč.

Sazby pokut jsou stanoveny s ohledem na celospolečenskou nebezpečnost spáchaného přestupku a to i v kontextu nastavených pokut a celospolečenské nebezpečnosti přestupků v jiných oborech podnikání, oblastech ekonomiky a hospodářství (v příslušných oborových zákonech).

Přestupky podle tohoto zákona projednává ČTÚ.

Tento zákon také stanovuje, že v případech, kdy je přestupek spáchán opakovaně, je možné zvýšit sazbu pokuty za přestupek podle tohoto zákona na dvojnásobek. Pro tento případ se za přestupek spáchaný opakovaně považuje takový přestupek, kdy ode dne rozhodnutí o vině za obdobný přestupek nabylo právní moci, neuplynuly 2 roky.

K § 21

V tomto ustanovení je dána ČTÚ jako rozhodci sporu možnost vymáhat splnění jejich rozhodnutí prostřednictvím donucovacích pokut, když institut donucovacích pokut je obecně upraven v § 129 správního řádu.

Sazby donucovacích pokut jsou stanoveny s ohledem na celospolečenskou nebezpečnost spáchaného činu a to i v kontextu nastavených pokut a celospolečenské nebezpečnosti přestupků a deliktů v jiných oborech podnikání, oblastech ekonomiky a hospodářství (v příslušných oborových zákonech).

K § 22

Přechodná ustanovení řeší jednak problematiku existujících smluv, kdy ustanovení existujících smluv, která znemožňují povinné osobě plnit povinnosti podle tohoto zákona z důvodu závazku poskytnout třetí osobě v budoucnu kapacitu nevyužitou k okamžiku nabytí účinnosti tohoto zákona, vyzve povinná osoba druhou smluvní stranu bez zbytečného odkladu po nabytí účinnosti tohoto zákona k obnovení jednání o smlouvě za účelem zrušení této smluvní povinnosti. Pokud se strany v přiměřené lhůtě nedohodnou, rozhodne na návrh kterékoliv ze stran soud, že se smluvní povinnost ruší ke dni a za podmínek určených v rozhodnutí, přičemž návrhem stran není soud vázán.

Dále se s ohledem na povinnosti v § 15 odst. 1 stanoví, že tyto povinnosti se nevztahují na nové stavby, pro něž byla žádost o povolení podána přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Část druhá - Změna zákona o elektronických komunikacích

K § 23

K bodům 1, 2 a 3 (§ 8 odst. 3, 4 a 6) – uvedení obecných podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací do souladu s obecnými podmínkami podnikání v ostatních odvětvích, když předložení dokladů o tom, že fyzická nebo právnická osoba nemá nedoplatky na daních nebo odvodech, poplatcích, úhradách, úplatcích, pokutách a penále, nedoplatky na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění, nebo na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, již nepatří k obecným podmínkám podnikání. Dále dochází k úpravě bezúhonnosti, tak aby byla v souladu s obecnými podmínkami pro podnikání, současná úprava v zákoně o elektronických komunikacích je širší. Tato úprava je také v rozporu s právem EU.

K bodu 4 (§ 104 odst. 3) – na návrh podnikatele zajišťujícího veřejnou komunikační síť je možno k zajištění výkonu oprávnění uvedených v odstavcích 1 a 2 s vlastníkem dotčené nemovitosti uzavřít i jinou písemnou smlouvu. To znamená rozšíření oprávnění na celý odst. 1 a 2. Maximální výše náhrady je stanovena dle zvláštního právního předpisu.

K bodům 5 a 6 (§ 104 odst. 4) – uvedení dotčených ustanovení do souladu s novým občanským zákoníkem.

K bodu 7 (§ 108 odst. 1) – zajištění otevřeného přístupu k informacím o udělených právech k využívání rádiového spektra jako nezbytné podmínky k uplatnění obchodování. Plnění úkolu vyplývajícího ze Strategie správy rádiového spektra.

K bodům 8 a 9 (§ 118 odst. 12) - změna v souvislosti s nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 2015/2120, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii. Přestože se jedná o obecně závazný a přímo použitelný právní předpis, je do českého právního řádu nezbytné zakotvit sankce za porušení povinností vyplývajících z tohoto nařízení.

K bodu 10 (§ 118 odst. 14) – legislativně technická úprava, když samotné přenesení telefonního čísla se týká veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, kdežto sankce za porušení povinnosti umožnit přenesení telefonního čísla pouze veřejně dostupné telefonní služby.

K bodům 11 a 12 (§ 118 odst. 14 a odst. 22 písm. a)) – oprava legislativně technické chyby. Dvě stejně označená písmena v odst. 14.

K bodu 13 [§ 118 odst. 22 písm. b)] – sankce za porušení povinnosti v souvislosti s nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 2015/2120, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii. Přestože se jedná o obecně závazný a přímo použitelný právní předpis, je do českého právního řádu nezbytné zakotvit sankce za porušení povinností vyplývajících z tohoto nařízení.

Část třetí

K § 24 – Změna zákona o správních poplatcích

K bodu 1 (část I položka 17 bod 1 písmeno e)) – Úspora nákladů na správní poplatky u staveb veřejné technické infrastruktury, které jsou prováděny ve veřejném zájmu.

K bodu 2 (část VIII položka 114) – Doplnují se správní poplatky za podání návrhu na rozhodnutí sporu, přičemž poplatek za podání návrhu na rozhodnutí sporu činí 2 000 Kč nebo 10 000 Kč podle typu sporu.

Část čtvrtá

K § 25 – Změna stavebního zákona

K bodům 1 až 3 (§ 27 odst. 3) - Za poslední roky vývoj v digitalizaci a výpočetní technice pokročil natolik, že je nepředstavitelné, aby byly poskytovány údaje jinak než ve vektorové formě a v S-JTSK. S tím počítal stavební zákon jen částečně. Řešil však v přechodném ustanovení i zaměření staré technické infrastruktury, a pro předání zaměření stanovil lhůtu do 31. 12. 2012. V současnosti by tedy měly být k dispozici i nejproblémovější údaje o území v digitální formě v S-JTSK. Je tedy oprávněné požadovat, aby takto byly poskytovány i údaje nové.

K bodu 4 (§ 103 odst. 1 písm. e) bodě 10) - Stavební zákon se mění tak, aby stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadovaly kromě vodovodních kanalizační a energetických přípojek také přípojky elektronických komunikací.

Část pátá

K § 26 – Změna zákona o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury

Cílem navržených úprav je rozšířit věcnou působnost zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů, o infrastrukturu elektronických komunikací, které by měly za následek především změnu lhůt v rámci správních řízení v oblasti výstavby sítí elektronických komunikací, tak aby se sjednotila právní úprava pro obdobné liniové stavby.

Část šestá

K § 27 – Účinnost

Účinnost je stanovena na 1. července 2017, s výjimkou ustanovení části druhé bodů 8 až 13, které nabývají účinnosti dnem vyhlášení. Jedná se o ustanovení, která upravují sankce v zákoně o elektronických komunikacích, když zčásti se jedná o opravu legislativně technických chyb a zčásti o doplnění sankcí za porušení povinností stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 2015/2120, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému

internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii. Přestože se jedná o obecně závazný a přímo použitelný právní předpis, je do českého právního řádu nezbytné zakotvit sankce za porušení povinností vyplývajících z tohoto nařízení.

V Praze dne 5. října 2016

Předseda vlády:

Mgr. Bohuslav Sobotka v. r.

Ministr průmyslu a obchodu:

Ing. Jan Mládek, CSc., v. r.